ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 46 (4296) П'ЯТНИЦЯ, 7 БЕРЕЗНЯ 2008 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

Любі жінки!

Дозвольте привітати Вас із цим чудовим днем та висловити слова глибокої вдячності, адже на Вашій мудрості, силі та терпінні тримається світ. У буднях сьогодення ми часто не помічаємо, скільки прекрасних, розумних, добросовісних, самовідданих жінок працює серед нас.

Велике спасибі Вам, милі жінки, за материнську ласку і мудрість, ніжність і добре слово. Сердечно бажаю Вам, наші дорогі матері, дружини, доньки та сестри, нев'янучої молодості, радості та краси.

Нехай Вас ніколи не оминає турбота чоловіків, а прекрасні почуття дарують натхнення для нових творчих успіхів і життєвих перемог.

Будьте коханими і кохайте, а ми, чоловіки, робитимемо все, щоб Ви почувалися щасливими.

Голова Верховної Ради України Арсеній ЯЦЕНЮК.

Напередодні свята навчалися колодячних пісень і традиційних танців

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

В Українському центрі народної культури «Музей Івана Гончара» в ці дні зібралися всі охочі, щоб узяти участь у дійстві, навчитися колодячних пісень і традиційних танців, скуштувати обрядових страв. У переддень жіночого свята там святкували останній тиждень перед початком Великого Посту. Його ще називають Сиропусна або Масляна, а в народі цей тиждень називали Колодієм. Забава, що тривала сім днів, супроводжувалася танцями, співами, в'язанням та викуповуванням колодки, водінням козла, обходами ряджених. Дівчата й хлопці влаштовували прощальні вечорниці. Усім неодруженим чіпляли колодки, від яких треба було відкуповуватися: «Не женився єси, то колодку носи!». Серед ритуальних страв обов'язково були млинці та вареники з сиром, маслом та сметаною. Все це майстерно відтворили на святі в Музеї Івана Гончара фольклорний гурт «Роксоланія» **(на знімку)**, інструментальний гурт «Надобридень» та фольклорний колектив «Червона калина» села Лука Києво-Святошинського району. А всі охочі долучилися до дійства і насолодилися атмосферою справжнього українського народного свята.

У НОМЕР:

Хай буде газ!

Обмеження поставок природного газу для споживачів України з боку російського «Газпрому» знято. Про це під час телефонних переговорів домовилися глава правління «Газпрому» Олексій Міллер і глава правління «Нафтогазу України» Олег Дубина, сказано у спільній заяві двох підприємств.

Транзит російського газу для європейських споживачів територією України здійснюється в повному обсязі, зазначається в повідомленні. Поставки газу з 1 січня по 1 березня 2008 року будуть цілком оформлені й оплачені НАК «Нафтогаз України» за схемою, що існувала на початок року. Питання з поставками російського газу буде врегульовано. Переговори з інших питань співробітництва в газовій сфері буде продовжено.

СТОР. 5

Кобзар з нами

У ці дні Україна відзначає 194-ті роковини від дня народження свого великого поета-пророка Тараса Шевченка. Для когось, за традицією, це свято душі, для когось — свято клопітно-державне. А комусь просто не терпиться побачити список свіжих лауреатів Шевченківської премії — щоб мати привід для радості чи, навпаки, лихослів'я. Словом, як сказав поет, «у кожного своя доля і свій шлях широкий».

Матеріали до Шевченкового ювілею читайте на 6—7-й стор.

ПОДІЇ

Заради коханої дівчини викрав електровоз

22-річний мешканець Мелітополя захопив електровоз для пасажирських потягів зі станції в Кривому Розі. Щоправда, проїхати він устиг всього 200 метрів, а потім його затримали співробітники міліції. Молодик вирішив прямувати до рідного міста, бо, як пояснив пізніше, скучив за коханою дівчиною. Щоб не чекати потяга до Мелітополя, він спочатку зібрався йти пішки, але потім відмовився від цієї ідеї. Адже йому довелося б пройти декілька сотень кілометрів. Тоді він вирішив скористатися локомотивом, що стояв у депо. Парубок, котрий працював у Мелітополі помічником машиніста, зв'язався з диспетчером і отримав дозвіл на виїзд. Однак залізничники все-таки розпізнали в ньому викрадача. У міліції цей випадок назвали унікальним і пригадали, що останній раз паровоз захоплював Махно.

Золотовалютні резерви збільшилися

У лютому золотовалютні резерви Національного банку України, за оперативними даними, збільшилися на 2,1 відсотка, або на 669,58 млн. доларів, і становлять на 29 лютого 32 463,9 млн. доларів. Про це **йдеться в повідомленні НБУ**. У лютому сальдо інтервенцій Нацбанку на міжбанківському валютному ринку було позитивним і становило 304,6 млн доларів. Загалом за минулий рік золотовалютний резерв нашої країни збільшився на 45,9 відсотка, або на 10 205,72 млн. доларів з 22 256,4 млн. доларів.

Через прорив магістрального водогону затопило Керч

Потоки води перетворили шляхи міста на суцільні річки півметрової глибини. Потужні водні викиди зупинили автомобільний та паралізували тролейбусний рух. На центральних вулицях здувся асфальт. Але ремонтні роботи розпочнуть тільки після того, як знизиться тиск води. У міськводоканалі повідомили, що техніку на аварійні об'єкти вже відправили, а причин надзвичайної ситуації ще не встановили. Не знають тут і скільки керчан залишилися без води після оперативного перекриття всіх магістральних трубопроводів. Критичним назвали фахівці стан вкрай застарілих водноканалізаційних систем Керчі. Такі масштабні аварії трапляються тут давно й методично. Та проіржавілі магістралі чомусь не оновлюють, хоча кошти на це виділяють. Місто тим часом перебуває під постійною загрозою екологічної катастрофи та епідемії, **повідомляє наш кримський власкор Віктор ХОМЕНКО.**

Я ВАМ ПИШУ...

Хотів купити на заощадження ліки

З перших днів Великої Вітчизняної війни пішов я захищати Батьківщину, було мені тоді всього сімнадцять. Повернувся інвалідом другої групи, і все ж я піднімав сільське господарство за оплату — трудодень, який називали «паличкою». З часом почав відкладати по мізерній частинці своїх заробітків на ощадну книжку, як то кажуть, на чорний день. І в наш мирний час, у незалежній Україні, він таки настав. Заощадження повертають, але, з'ясовується, за моєю книжкою, датованою 1992 роком, — ні.. Не розумію, в чому справа, адже мої карбованці такі самі, як і у 1980—90 роках...

Прикутий нині хворобами до ліжка, я мав усю надію на ці гроші, хотів купити на них ліки, але мої зароблені мені не повертають. Обурює, що навіть колишні вороги обернулися до нас обличчям і виплатили компенсацію, бо, мабуть, хочуть піти в потойбічне життя з чистою совістю, а нашій рідній владі усе байдуже!

Іван ТКАЧ, інвалід І групи Великої Вітчизняної війни.

Голованівськ Кіровоградської області.

КОРОТКО

- У кожному районі Харківщини створять спеціалізовані автогосподарства з техобслуговування та ремонту шкільних автобусів.
- Маріупольський «Азовмаш» з початку року в 1,7 разу збільшив обсяги виробництва.
- На Херсонщині вже підготовлено до поливного сезону 85 відсотків зрошуваних земель.
- Закарпатці переймають угорський досвід утилізації твердих відходів.
- Тернопільська міська влада підтримує розвиток місцевого аеропорту.
- На Хмельниччині вшанували пам'ять Героя України — командувача УПА Романа Шухевича.
- Попри збільшення обсягів виробництва Миколаївський глиноземний завод на шість відсотків знизив кількість шкідливих викидів у атмосферу.
- На трасі Київ—Одеса зіткнулися три автомобілі, а в центрі Миколаєва горів «Ауді».

(За повідомленнями Укрінформу.)

Законодавчий орган знову запрацював

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Учора вранці в парламенті панувало затишшя. Жовто-сині прапори і кульки «НАТО — ні!», як і раніше, красувалися у залі. Кілька депутатів від опозиції блокували президію і трибуну. А двері, через які у сесійну залу входить Голова Верховної Ради, були закриті стільцем. Місця, де розташовується коаліція, були практично порожні.

Лідер Партії регіонів Віктор Янукович, зі слів його колеги Ганни Герман, уранці мав розмову з Головою Верховної Ради Арсенієм Яценюком. Народний депутат поінформувала, що в тексті «четвергової угоди» з приводу НАТО Партію регіонів практично не влаштовує лише одне слово і якщо політичним лідерам удасться знайти компроміс у цьому питанні, можна буде говорити про відновлення роботи парламенту.

О пів на першу крісло, яке блокувало вхід Голови Верховної Ради, забрали. Перед тим депутати від Партії регіонів провели просто в сесійній залі імпровізовану нараду. Зі слів народного депутата Миколи Комара, блокування трибуни було вирішено зняти.

Засідання розпочалося о пів на третю, а перед тим було підписано протокол порозуміння. Депутати зареєструвалися й одразу без обговорення приступили до голосування за постанову щодо НАТО, внесену Головою Верховної Ради Арсенієм Яценюком. Її було підтримано. Депутати ухвалили рішення, згідно з яким питання про вступ до НАТО порушуватиметься тільки після всеукраїнського референдуму. Затим лідери політичних фракцій виступили з промовами.

Лідер «НУ—НС» В'ячеслав Кириленко сказав, що його колегам по партії прикро, що заради односекундного голосування парламент втратив чотири тижні роботи. І закликав народних обранців на погоджувальній раді визначитися з першочерговим питанням — зняття недоторканності з депутатів.

Іван Кириленко, лідер фракції БЮТ, закликав колег забути про блокування і розпочати системну роботу парламенту.

Лідер фракції Партії регіонів Віктор Янукович заявив, що його партія проявила послідовність щодо виключного права українського народу на прийняття рішення про приєднання України до НАТО шляхом проведення референдуму. Він наголосив, що прийняття цієї постанови — свідчення того, що народні депутати мають разом відстоювати інтереси українського народу.

Іншої думки дотримується лідер КПУ Петро Симоненко. Він заявив, що, підтримавши відповідну постанову, народні депутати фактично підтримали лист трьох і план вступу України до НАТО. Наголосивши, що в Україні взагалі немає закону про всеукраїнський референдум, а Президент, найпевніше, його ніколи не підпише.

Натомість, Володимир Литвин наголосив, що людям потрібне вирішення конкретних проблем, які зараз існують у суспільстві, — газу, інфляції, зарплати тощо. Тож слід парламентаріям негайно приступати до роботи.

Голова Верховної Ради Арсеній Яценюк підкреслив, що український парламент подолав одну з найтриваліших криз. І висловив сподівання, що народні депутати вийшли з цієї ситуації міцнішими. Він повідомив, що о 15.15 розпочнеться погоджувальна рада по порядку денному і звернувся до опозиції з проханням до 16.00 прибрати антинатовську символіку. Щойно засідання було закрите, повітряні кульки почали виносити із сесійної зали.

***

Досягнуте перемир'я в сесійній залі видалося досить сумнівним на вчорашньому засіданні погоджувальної ради. Хоча представники всіх політичних сил декларували готовність йти на компроміс, народні депутати не могли дійти згоди щодо питань, які треба передусім розглянути на засіданні. Приміром, Партія регіонів наполягала на ухваленні закону про держзакупівлі, «НУ—НС» — на зняття недоторканності з народних обранців, а КПУ — на ухваленні засад внутрішньої і зовнішньої політики країни. Одноголосно зійшлися лише на думці про те, що наступного тижня згідно з календарним планом депутати працюватимуть у комітетах.

* * *

Полеміку стосовно того, яке питання розглядати першочерговим з погоджувальної ради перенесли до сесійної зали. Вечірнє засідання розпочалося з незначною затримкою, проте депутати почали суперечку, чи слід голосувати питання про зняття недоторканності з народних депутатів. Однак три варіанти порядку денного не набрали необхідної кількості голосів. Володимир Литвин запропонував голосувати за включення до розгляду кожен законопроект окремо.

Надія СМІЯН.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Перемогти має той, у кого кращий проект

«Польський сейм має історію, а український парламент, можливо, матиме майбутнє». На цьому наголосив Голова Верховної Ради Арсеній Яценюк під час зустрічі з Маршалком Сейму Республіки Польща Броніславом Коморовським, повідомляє прес-служба Верховної Ради.

«Опозиція має бути конструктивною — такою, яка не віддає державу на догоду своїм вузькопартійним інтересам». «У парламенті повинна відбуватися дискусія щодо реформування економіки, зміни податкового кодексу, здійснення судової реформи. У кого краща ідея, той і повинен перемагати», — підкреслив Арсеній Яценюк.

Водночас, на його думку, розвиток подій в парламенті є «слабопрогнозованим». «Уряд буде далі працювати, юридичних підстав відправити його у відставку немає, немає і доцільності це робити. Президент також працює і буде працювати. Як глава парламенту я не бажаю миритися із ситуацією, коли законодавці не працюють», — сказав А. Яценюк. Крім того, він переконаний: акції протесту проти вступу України до НАТО, про початок яких повідомив лідер фракції Партії регіонів Віктор Янукович, завершаться четвертого квітня цього року, коли в Бухаресті почнеться саміт НАТО.

«Надзвичайно сумнівними» Арсеній Яценюк вважає і шанси проведення дострокових парламентських виборів і пояснює це тим, що перевибори «не вплинуть на політичну конструкцію». На його думку, якщо «гіпотетично» вибори й відбудуться, то один з політичних блоків «вилетить з парламенту, електорат збільшиться у Блоку Тимошенко і зменшиться у «Нашої України — Народної самооборони», таким чином, картина глобально не зміниться».

Голова Верховної Ради зазначив також, що перехід політичної системи країни до парламентсько-президентської республіки «обов'язково веде за собою зміни у місцевому самоврядуванні». Складність у проведенні таких змін, на його думку, пов'язана зі «слабкою політичною системою та слабкими політичними партіями, неможливістю дати відповідні повноваження місцевим радам». «Але рано чи пізно ці зміни потрібно робити», — зазначив він.

Торкаючись політичної ситуації в Україні, Броніслав Коморовський зазначив, що «у демократії немає легких моментів». Він закликав зробити максимально можливе для покращання взаємодії українського та польського парламентів.

Підкреслюючи важливість відновлення повноважень Міжпарламентської асамблеї та активізації роботи польсько-української групи дружби, особливо в питаннях законотворення, Б. Коморовський запропонував більш тісну співпрацю українських парламентаріїв з Європейською комісією польського парламенту, комітетом законотворення, а також започаткувати обмін працівниками апарату, практикантами для проходження стажування в парламентах обох країн. За його словами, «знайомство не тільки з системою парламентаризму іншої країни, а й на рівні особистих контактів, добре потім плодоносить», і цей досвід у Польщі вже існує на рівні відносин із французьким, німецьким, навіть монгольським парламентами.

Маршалок Польського Сейму зазначив також важливість співпраці парламентів обох країн з розвитку самоврядування. «Як відомо з досвіду Польщі, глибокі зміни ментальності поляків залежали від швидкості змін на рівні самоврядування», — зауважив він.

Крім того, Броніслав Коморовський поінформував Голову Верховної Ради про зміни, які відбулися в його країні після вступу до Європейського союзу, про зростання ролі національних парламентів та Європейського парламенту у законотворчій діяльності. Він також запропонував провести восени цього року засідання Польсько-Української Міжпарламентської асамблеї у Варшаві.

***

Учора Маршалок Сейму Республіки Польща Броніслав Коморовський зустрівся з головами Комітету у закордонних справах Олегом Білорусом, Комітету з питань національної безпеки і оборони Анатолієм Гриценком, Комітету з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму Павлом Костенком і Комітету з питань європейської інтеграції Борисом Тарасюком. А також із співголовами депутатської групи Верховної Ради з міжпарламентських зв'язків з Республікою Польща Володимиром Полохалом та Оксаною Білозір.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Ідея потребує грошей

Комітет Верховної Ради з питань науки і освіти фактично реанімував міжнародний проект у галузі освіти, який, за словами голови комітету Володимира Полохала **(на знімку праворуч)**, «міг бути невдовзі похованим». Ідеться про двосторонні відносини між Україною і Польщею в сфері освіти та науки, точніше, про співробітництво між українськими і польськими університетами.

Ще 1997 року виникла ідея створення польсько-українського вищого навчального закладу. У 2000-му за підтримки глав держав відкрився Європейський Колегіум польських і українських університетів (ЄКПіУУ) у Любліні.

Його засновниками стали два провідні польські і три українські національні (Київський імені Т. Шевченка, Львівський імені І. Франка та «Києво-Могилянська академія») університети.

На жаль, з часом співробітництво через політичні події в сусідів поступово втрачало первинний запал і енергію. Комітет з питань науки і освіти, почавши роботу в новообраній Верховній Раді, ініціював зустріч у своїх стінах з колегами з польського парламенту. Мета — оживити творчі контакти, обговорити реальний стан і перспективи подальшого співробітництва парламентаріїв сусідніх країн.

На думку голови Комісії Сейму Польщі з питань освіти, науки та молоді Анджея Смірнова **(на знімку ліворуч)**, розмова на засіданні комітету була надзвичайно плодотворною і зацікавленою. І справді, обійшлося без взаємних дифірамбів. Народні обранці обмінялися думками і прийняли спільну заяву про пріоритети роботи. Члени комітету українського парламенту, зокрема, проголосували за рішення, в якому містяться відповідні рекомендації Кабміну, МОНУ.

У рішенні враховано, зокрема, думки партнерів щодо вдосконалення структури ЄКПіУУ, його фінансування тощо. Бажано, наголошували учасники діалогу, щоб проблемами Колегіуму опікувалися не лише польська сторона і спонсори, а й українська держава, яка поки що навіть не фінансує проект (Польща виділила 27 млн. гривень за п'ять років). Слід підписати, до речі, і нову двосторонню урядову угоду про взаємне визнання документів, які мають відповідати чинним нормам ЄС, рекомендаціям учасників Болонського процесу...

Іван ІЛЛЯШ.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Депутатська фракція «Блок Литвина» у Верховній Раді України висловлює глибокі співчуття народному депутату України Михайлу Дмитровичу Сироті з приводу тяжкої втрати — смерті батька
Дмитра Семеновича.

Ревальвація гривні: так чи ні

В останні роки питання визначення ефективного курсу гривні постійно потрапляє в епіцентр гострих дискусій. Ця тенденція в цілому зрозуміла, з огляду на значущість курсової політики для забезпечення загальної стабільності економіки та фінансової системи. Попри це, полеміка щодо її зміни щоразу активізується зовсім не в зв'язку із внутрішньоекономічними перетвореннями чи ситуацією на зовнішніх фінансових ринках.

Обговорення перспектив гривні, на жаль, має переважно політичний контекст. На перші шпальти проблема зміцнення чи ослаблення національної валюти потрапляє останнім часом в період виборчих кампаній чи переформовування виконавчої влади.

І нині розмови щодо можливої ревальвації гривні також розпочались відразу після приходу нової правлячої коаліції та формування уряду.

Пригадаємо: попереднє коливання гривні відбувалося у 2005 році саме під час роботи уряду Ю. Тимошенко, коли було здійснено штучну операцію щодо її ревальвації. У квітні 2005 року за відмови НБУ виходити на ринок та викупати надлишок валюти, за декілька днів міжбанківський курс гривні змінився на 4%, а офіційний курс НБУ з 20 на 21 квітня — майже на 2,8% (з 5,19 до 5,05 грн./ долар).

Ті події для багатьох українських підприємств-експортерів та пересічних громадян, які зберігають свої заощадження у валюті, стали неприємною несподіванкою. Чи слід готуватися українському бізнесу та громадянам до чергового курсового експерименту?

На моє переконання, відповідь на це запитання і сьогодні лежить у політичній, а не економічній площині. Проте все-таки вважаю за доцільне оцінити аргументи «за» та «проти» ревальвації.

Передумови ревальвації-2005

Прибічники укріплення курсу гривні в 2005 році наводили аргументи на користь такого кроку. Насамперед вказувалося на істотну недооцінку гривні за її купівельною спроможністю по відношенню до інших валют, передусім до долара США.

Ця проблема дійсно існує. За розрахунками МВФ, ВВП України у 2006 році у поточних цінах становив 106,1 млрд. доларів, а в паритетних — 356,2 млрд. доларів США. Співставлення цих показників дає статистичне визначення ступеня знецінення гривні по відношенню до долара: у 2006 році воно становило 3,4 разу. Це принципова проблема української економіки. Нині середня заробітна плата в Україні у доларовому еквіваленті наближається до 400 доларів, а за паритетом купівельної спроможності — 1360 доларів. Так само можна оцінювати активи підприємства чи банківської установи, здійснювати інші розрахунки.

Треба розуміти, що така диспропорція існує не лише в Україні, і вона потребує виваженого і послідовного підходу. У будь-якому разі розбіжність у купівельній спроможності окремих валют долається не адміністративними інструментами. Основою подолання існуючої недооцінки гривні має бути зміцнення конкурентних позицій національної економіки, її продуктивності.

Основною рушійною силою здійснення ревальвації у 2005 році було бажання стримати імпортовану інфляцію, пов'язану зі зростанням цін на енергоносії, що було здебільшого спричинено холодною війною тодішнього уряду з росіянами. За рахунок укріплення обмінного курсу гривні уряд сподівався знизити інфляційний тиск на економіку та підживити імпортерів, яким він історично симпатизував. На моє переконання, експериментувати з обмінним курсом тоді на відміну від сьогодення цілком дозволяла макроекономічна ситуація. У 2004 році Україна мала високі темпи приросту ВВП (середньорічний за 2003—2004 роки — близько 10%). Практично у всіх секторах економіки відбувалося зростання продуктивності праці, що створювало достатні умови для забезпечення стабільності національної валюти. При цьому позитивне сальдо торговельного балансу та приріст зовнішніх інвестицій сприяли притоку валюти на внутрішній ринок.

Слід розуміти, що у 2005—2007 роках ситуація в економіці України істотно змінилась. Передусім змінилися параметри і характер інфляції, тому ототожнювати вплив ревальвації на економічну ситуацію у 2005 та 2008 роках безпідставно.

Ревальвація: причини і наслідки

Пригадаємо: у 2005 році прогнозувалася інфляція на рівні 13—14%. Здійснена ревальвація гривні дала можливість знизити темпи зростання цін на 2—3 відсотки, до 10,3%.

На даний момент висока інфляція — практично єдиний аргумент для здійснення ревальвації. Хоча Кабінет Міністрів дотримується цифри 9,6% річного приросту цін, вже перші два місяці дають всі підстави в цьому сумніватися. У січні інфляція становила 2,9%. У лютому, за нашим прогнозом, — на рівні 2%. У річному вимірі це 20%, тоді річний показник зростання цін напевно випередить навіть розрахунки НБУ (12%).

Але ревальвація гривні не дасть очікуваного ефекту. За різними експертними оцінками, ревальвація гривні на 5% може дати зниження інфляції всього на 1—2%.

Це пояснюється декількома причинами. Найважливіше — не слід очікувати, що у 2008 році виключно за рахунок ревальвації вдасться ефективно стримувати ціни на енергоносії. Навіть зміцнивши гривню на 10%, уряд навряд чи зможе запобігти поширенню ланцюгової реакції подорожчання нафти та газу на українському споживчому ринку. Насамперед тому, що зростання вартості енергоносіїв має не лише національну, а передусім глобальну природу.

Налякані кризою на світових фондових ринках «гарячі гроші», зокрема хедж-фондів, спрямовуються на придбання нафтових ф'ючерсів. Це призводить до стрімкого зростання ціни на нафту на світових ринках. У пікові періоди її вартість вже перевищує психологічну позначку в 100 доларів США, 27 лютого вона сягнула 102 долари за барель.

Але все-таки причини подорожчання нафти мають здебільшого неспекулятивний характер. Попит на нафту істотно перевищує її пропозицію. Насамперед за рахунок стрімкої індустріалізації економіки Китаю та Індії, урбанізації африканських країн. Йдеться про довгострокову тенденцію, яку ми зобов'язані враховувати у своїй економічній політиці. На думку багатьох економістів, вже у першому півріччі нафта може ще подорожчати на 20—25%. Отже, знову, як і 2005 року, істотно зменшити «нафтову» складову інфляції за рахунок ревальвації не вдасться.

Це стосується і світової ціни на газ, яка узгоджується з динамікою цін на нафту. До того ж, на відміну від нафтопродуктів, його імпорт йде переважно у виробничє споживання. Тому вплив ревальвації гривні на зменшення газової складової у зростанні споживчих цін, а тим паче на здешевлення його імпорту буде мізерним.

Звідси очевидно, що курсові ігри у 2008 році не дадуть і не можуть дати позитивного результату. Натомість є підстави стверджувати, що на відміну від 2005 року негативний економічний ефект від експерименту із ревальвацією може бути значно сильнішим. І не лише у знеціненні доларових активів суб'єктів ринку та відповідних збережень населення. Аналізуючи можливий вплив зміцнення курсу гривні на економічну ситуацію в країні, необхідно, в першу чергу, взяти до уваги зміни параметрів зовнішньої торгівлі.

Так, у 2005 рік Україна ввійшла з рекордним позитивним сальдо зовнішньої торгівлі — за підсумками 2004 року воно становило 6,9 млрд. доларів США. При цьому темпи приросту експорту в 1,45 разу перевищували темп приросту імпорту. Проте вже наступного року ситуація докорінно змінилась. У 2005 році темпи зростання експорту товарів і послуг знизилися з 39% до 6,3%. А що стосується імпорту, то він зріс на 25,8%. Варто співставити ці показники і картина впливу квітневої операції-2005 з ревальвації гривні на економіку України стає зрозумілою. І коли відповідно темпи зростання ВВП зменшилися з 12,1% у 2004 році до 2,7 % у 2005 році, то зрозумілою стає роль у цьому відчутного скорочення темпів зростання українського експорту, який перебирає на себе майже 60% всієї економіки.

Нинішня ситуація набагато більш критична. 2005—2007 роки включно Україна закінчувала із від'ємним сальдо зовнішньоторговельного балансу. При цьому минулого року негативне сальдо торгівлі товарами сягнуло майже 9,6 млрд. доларів США. Це неможливо не враховувати.

Якщо в результаті ревальвації гривні ми і отримуємо короткостроковий ефект, й ціни на імпортні товари на споживчому ринку, можливо, зменшаться, але відразу виникне зворотний ефект: зменшиться пропозиція національного товаровиробника. Це реальність. Якщо у 2004 році обсяги експорту продовольства вдвічі перевищували обсяги імпорту, то після 2005 року почала спостерігатися протилежна тенденція. Як наслідок, вітчизняне виробництво багатьох видів продукції споживчих галузей (сільського господарства, харчової і легкої промисловості) почало заміщатись імпортом. Цілком очевидно, що подальше стимулювання імпорту ревальвацією гривні ще більше стримуватиме виробництво споживчих товарів.

У 2003—2004 роках частка продажу на внутрішньому ринку продовольчих товарів, вироблених вітчизняними товаровиробниками, досягла 92,5%. І це переважно високоякісна продукція. Штучні маніпуляції з курсом гривні можуть дати зворотні результати. Ми не маємо права цього допустити.

У разі ревальвації навіть на 5% рівні втрати експорту від зміцнення курсу гривні, за оцінками експертів, можуть сягнути мільярда доларів на рік. Насамперед відчутного удару зазнають металурги, які забезпечують близько 40% від всього обсягу експортних операцій. Результатом цього буде скорочення валютних надходжень, відчутне зниження темпів росту ВВП.

Ревальвація та зовнішні чинники

Останніми роками негативне сальдо зовнішньої торгівлі компенсувалося за рахунок притоку іноземних інвестицій, державних та корпоративних позик.

Приріст прямих іноземних інвестицій у 2005 році становив 7,8 млрд. доларів США. Втім, не слід забувати, що левову частку в цьому обсязі становили надходження від перепродажу «Криворіжсталі». Імовірно, нинішні урядовці сподіваються повторити «приватизаційний успіх» 2005 року, виставивши на продаж більш як 400 підприємств. Але очікуваного фінансового прориву може і не відбутися. На заваді наполеонівським планам може стати погіршення ситуації на світових фінансових та фондових ринках.

Криза на американському ринку нерухомості та спровокована нею нестабільність на ринку боргових зобов'язань переростають у масштабний спад американської економіки. Втрати провідних світових фінансових гравців від знецінення іпотеки, дефолтів домовласників та зменшення кредитних платежів сягають сотень мільярдів доларів. Це змушує інвесторів переоцінювати фінансові ризики, а банки — переглядати кредитну політику. Цілком імовірно, що жертвами цієї дестабілізації стануть не лише економіки розвинених країн, а й країн, що розвиваються, до яких належить й Україна.

У підсумку зміна ситуації на світових ринках може призвести не до пожвавлення інвестиційної активності, на яку дехто розраховує, а до ситуації прямо протилежної. По-перше, всупереч сподіванням уряду, ажіотажної боротьби іноземного капіталу за українські активи не буде. Поза всяким сумнівом, в умовах фінансової кризи кінцева ціна об'єктів, підготовлених до приватизації, виявиться заниженою.

Як наслідок, валютні надходження від приватизації, а відповідно, і ресурси для утримання «дорогої гривні», будуть вкрай обмежені. Беручи до уваги динаміку торгів на міжбанківському валютному ринку, ревальвація гривні за декілька місяців може цілком реально перетворитися на її знецінення. Так, уже у грудні 2007 року Національний банк витратив золотовалютних резервів на 305,95 млн. доларів США, у січні — на 667,80 млн. доларів США, а у лютому — щонайменше тричі вимушений був продавати валюту.

По-друге, нестабільність на кредитних ринках може спричинити різке здорожчання та обмеження ресурсів для українських позичальників. За таких умов розраховувати на значні надходження валюти за рахунок зовнішнього кредитування не доводиться. Натомість можуть виникнути проблеми і з обслуговуванням зовнішнього боргу у деяких українських банків та корпорацій. На тлі загального зменшення притоку іноземного капіталу на український фінансовий ринок, погіршення сальдо зовнішньоторговельного балансу та необхідності мільярдних виплат по зовнішніх боргах ревальвація може стати кроком до розбалансування національної фінансової системи.

Зрештою, ревальвація гривні ще раз болюче вдарить по громадянах, які традиційно зберігають свої заощадження в іноземній валюті. За період з 2005-го по 2007 рік сума валютних депозитів зросла в 2,1 разу. Ще більш вражаюча динаміка по кредитах в інвалюті. За 2007 рік їх обсяги зросли в 1,8 разу, а по фізичних особах — в 2 рази. Загалом, на сьогодні, за підрахунками експертів, близько 80% українських громадян тримають свої заощадження в доларах США.

Нарешті, потрібно бачити і небезпеку іншого характеру: нову економічну ситуацію, яка формується у зв'язку із вступом України до СОТ і суттєвим підвищенням ступеня відкритості нашої економіки, яка значною мірою поступається своєю конкурентоспроможністю. У цій ситуації, по суті, єдиним інструментом захисту вітчизняного товаровиробника є політика не «дорогої», а навпаки «дешевої» гривні. Наприклад, Китай, вступивши до СОТ, вже багато років здійснює політику «дешевого» юаня, і саме ця політика забезпечує йому конкурентні переваги на світовому ринку. Нині так чинять США. Чому ми маємо діяти в інший спосіб? Відповіді на це ні у мене, ні у моїх колег по фракції немає.

Загальні висновки

Основною причиною ревальвації є недооцінка гривні по відношенню до інших валют. Але ревальвація — це інструмент не суто курсової, а економічної політики, який має застосовуватись тоді, коли для цього є загальноекономічні та фінансові передумови. Необхідно аналізувати не тільки суто монетарні чинники, а й передумови та фінансово-економічні наслідки ревальвації. Переконаний: на даний момент в Україні відсутні передумови для невідкладної ревальвації гривні, які хоч частково, але мали місце у 2005 році. Тому підстав для ревальвації немає, а її здійснення може мати переважно негативні наслідки.

За відсутності передумов для ревальвації її здійснення адміністративним шляхом у відчутних параметрах (5—10%) може дати зворотний ефект — необхідність вже у найближчій перспективі вдаватися до вимушеної девальвації гривні. Ринок примусить НБУ діяти саме так. Вважаємо найкращим рішенням поступовий перехід до лібералізації валютного курсу гривні. Але переходити на відповідний режим валютної політики можливо лише в умовах стійкої економічної та політичної стабільності, яка відсутня сьогодні. Тому НБУ, який у кінцевому підсумку є основним суб'єктом відповідних рішень, необхідно діяти максимально виважено, не піддаватися в цьому питанні зовнішньому тискові.

Ревальвація гривні (так зване її «зміцнення») може стати ще одним спекулятивним кроком нинішнього уряду, на користь окремих фінансових груп. А ось зворотна хвиля інфляції може знецінити заощадження та доходи мільйонів громадян. Саме тому принципово важливо забезпечити контроль з боку парламенту за прозорістю дій уряду та Національного банку в питанні забезпечення грошової стабільності.

Сергій ЛЬОВОЧКІН,
доктор економічних наук,
народний депутат України.

Штучні маніпуляції з курсом гривні можуть дати зворотні результати

За результатами моніторингу, майже 50 відсотків опитаних українців не володіють інформацією про своє право на безоплатну приватизацію землі *(Укрінформ)*

У Луцьку газова аварійна служба запобігла вибухові побутового газу, який міг зруйнувати великий багатоквартирний будинок *(Укрінформ)*

У НОМЕР

ЗАКАРПАТТЯ

Кістки їжте самі. Навіть вагонами...

На залізничній станції «Батєво» державні інспектори екологічного контролю та радіаційної безпеки через відсутність необхідних товаросупровідних документів затримали вісім залізничних вагонів з вантажем, що значився як «заморожені необроблені курячі кістки», загальною вагою понад 356 тонн. Кістки адресувалися приватному підприємцеві із села Боржавського Виноградівського району. Оскільки необхідних документів на вантаж так і не представили, Державна екологічна інспекція повернула його відправникові з угорського міста Дебрецена.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

ЛУГАНЩИНА

Виведуть своїх бджіл — українську степову породу

У регіоні мають намір відродити українську степову породу бджіл, що раніше була тут районована. Уже завершуються роботи зі створення Селекційного центру племінного бджільництва на зоотехнічному факультеті Луганського аграрного університету, де з травня почнуть підготовку фахівців із бджільництва. Крім того, мають намір створити племінну пасіку комах цієї породи, а також музей бджільництва. Таких фахівців тут раніше не готували.

Алла АНТІПОВА.

СПОРТ

Римляни декласували «королів»

Футбол. Ліга чемпіонів. 1/8 фіналу. Матчі у відповідь. 5 березня.

«Реал» (Іспанія) — «Рома» (Італія). 1:2. Мадрид. «Сантьяго Бернабеу». 80 000 глядачів. **Голи**: Рауль, 75 — Таддеї, 73, Вучиніч, 90+2. **Вилучено** Пепе («Реал», 71). Перший матч — 1:2.

«Челсі» (Англія) — «Олімпіакос» (Греція). 3:0. Лондон. «Стемфорд Бридж». 37 721 глядач. **Голи:** Баллак, 5, Лампард, 25, С. Калу, 48. Перший матч — 0:0.

«Порту» (Португалія) — «Шальке-04» (Німеччина). 1:0 (пенальті — 1:4). Порту. «Драгау». 45 316 глядачів. **Гол**: Лісандро, 86. **Вилучено** Фусіле («Порту», 82). Перший матч — 0:1.

Обігравши «Реал» на його полі, «Рома» вдруге поспіль вийшла до чвертьфіналу. Перемогу над «Реалом», котрий закінчував матч удесятьох, римлянам принесли два удари головою, виконані Теддеї та Мірко Вучиничем у другому таймі. Тепер уже точно тренерський стілець захитався під наставником мадридців Берндом Шустером — німецьким фахівцем, знайомим нам по роботі в донецькому «Шахтарі».

Воротар «Шальке-04» Мануель Нойєр став героєм поєдинку в Порту, блискуче відігравши 120 хвилин основного і додаткового часу, а потім ще й два післяматчеві пенальті відбив.

Підтвердив свій клас «Челсі», впевнено розібравшись з «Олімпіакосом». Лондонська команда вчетверте протягом п'яти останніх сезонів вийшла до чвертьфіналу найпрестижнішого клубного турніру на континенті. Андрія Шевченка цього разу не було навіть у заявці на матч.

Ще один чвертьфіналіст визначиться 11 березня в поєдинку «Інтер» (Італія) — «Ліверпуль» (Англія). Перша зустріч цих клубів завершилася перемогою ліверпульців — 2:0.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Батьки ночували біля української гімназії Сімферополя, щоб дати дітям освіту державною мовою...

ПОДІЯ ТИЖНЯ

В українській гімназії Сімферополя цього року планували відкрити два перші класи на 56 учнів. Однак за кілька годин у перший день прийому заяв їх подали близько сотні батьків, котрі бажають, щоб їхні діти навчалися саме тут. А щоб подати сюди документи, чимало батьків майбутніх першокласників вистояли в черзі майже добу. А до обіду вже були заповнені всі вільні місця й укомплектовані обидва перші класи.

Щасливчики одразу почали згадувати, як біля входу до гімназії батьки ще за день до прийому заяв складали списки тих, хто прийшов, і кожні три години робили перекличку. Більшість претендентів на україномовну освіту тут ночували. Таке бажання навчати саме тут дітей пояснюють тим, що чимало з них є не етнічними українцями, тому хочуть, щоб їхні діти досконало знали мову держави, в якій живуть, а ще — потребою душі знати мову, літературу, культуру України, «щоб дужче любити й поважати свою країну».

— Такі «аншлаги» престижна гімназія переживає вже давно, — каже її директор Наталія Руденко. — Тенденція стійка: кількість поданих сюди заяв традиційно перевищує норму. До того ж — що далі, то більше. Популярність єдиної в місті й поодинокої на півострові української гімназії зростає з року в рік, тож потрапити сюди стає дедалі важче. Це не спеціалізований, а звичайний початковий освітній заклад, тому його адміністрація, педагогічний колектив не мають права робити жодного відбору. Можна говорити лише про живу чергу. Оскільки нині можемо прийняти максимально лише по 28 дітей у кожен з двох перших класів, цього року заздалегідь визначили фіксовану дату набору, оголошеного вже в березні, щоб не було ображених.

Та навіть уже звиклі до сталих черг в єдину в Сімферополі українську гімназію педагоги були вражені нинішнім бурхливим напливом бажаючих одержати освіту державною мовою. Водночас у міськуправлінні освіти обіцяють відкрити в цій, уже затісній, гімназії ще один додатковий клас. Напевно, він буде без спальної кімнати, як в інших. Кого прийняти туди з багатьох претендентів, керівництво першої української вирішить спільно з міськуправлінням освіти. Перевагу, як і раніше, надаватимуть тим дітям, котрим на перше вересня виповниться сім років, та тим, чиї сестри й брати вже тут вчаться. Ті, хто не потрапить в українську гімназію, можуть віддавати заяви до сімферопольських шкіл, де на прохання батьків відкривається дедалі більше класів для бажаючих отримати освіту українською мовою. Отож, схоже, що знання мов, зокрема — державної, нарешті починає сприйматися в Криму, як це є в цивілізованому світі, а для молоді — це ще й додаткові можливості для мовного збагачення і засвоєння азів толерантності.

Віктор ХОМЕНКО.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

«Колиски надії» дають шанс на життя крихітним малюкам

Безпечніше виживати недоношеним новонародженим Хмельниччини відтепер допомагатиме сучасне медичне обладнання, що встановлене у відділенні інтенсивної терапії новонароджених.

А допомагати є кому, адже торік в нашому краї з'явилося на світ близько двох десятків немовлят, вагою менше одного кілограма. Медичну техніку, вартістю близько одного мільйона гривень, подаровано Хмельницькому міському перинатальному центру фондом Віктора Пінчука в рамках програми «Колиски надії». Центр, який створено завдяки ініціативі міської влади минулого року, нині став одним із провідних медичних закладів галузі. Для його облаштування міськрада виділила близько двох мільйонів гривень. Завдяки такій підтримці тут відкрили відділення ультразвукової діагностики та операційну з сучасною апаратурою. Тепер до них додались бокси, де виходжуватимуть крихітних новонароджених.

Ірина КОЗАК.

ФОТОФАКТ

Одна з переможців другого вінницького відбірного туру Фестивалю дитячого читання, що проводиться в рамках IV Всеукраїнського конкурсу «Найкращий читач України — 2008», Лена Чубатюк.

Фото Олександра ЛАПІНА (Укрінформ).

Коханню всі роки підвладні

Сьогодні у приміщення Національної опери України імені Тараса Шевченка відбудеться четвертий театралізований концерт «Освідчення в коханні». «Освідчуватися у коханні, — каже автор та художній керівник проекту, заслужений діяч мистецтв України, диригент Національної опери України Герман Макаренко, — будемо не тільки музикою та оперним співом, а й мовою балету».

Усі попередні шоу, як і цьогорічне, мають свою концепцію. Приміром, на першому концерті «Освідчення в коханні» глядачам було продемонстровано, як за допомогою музики та театрального мистецтва освідчуються у коханні чоловіки різних країн світу. Наскрізною темою другого «Освідчення» стало зображення усіх можливих облич кохання — щасливого, ніжного, драматичного, комічного. Третій концерт показав, як освідчуються у найщиріших почуттях солдат та імператор, простолюдин та король. Нинішня ідея — не менш цікава — кохання без вікового цензу. На думку Германа Макаренка, ніщо краще, за музичні та театралізовані твори, цього довести не зможе:

— Почнемо з дитячої закоханості — адажіо з балету «Лускунчик» Чайковського, потім вальс Джульєтти. Буде і дует Оксани та Андрія з опери Гулака-Артемовського «Запорожець за Дунаєм», й Хозе з опери Бізе «Кармен», й Мазепа із однойменної опери Чайковського. І насамкінець — гімн кохання всіх віків: «Застольна» з опери Верді «Травіата».

Виставу, що об'єднує в собі найяскравіші та найпопулярніші фрагменти класичних творів, організатори присвячують усім жінкам. І напередодні 8 Березня ще раз вітають українок.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Такі «аншлаги» престижна гімназія переживає вже давно

Хай буде газ!

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Переговори глав правління проводилися за підсумками телефонної розмови Президента України Віктора Ющенка і Президента Російської Федерації Володимира Путіна.

«Газпром» вважає за необхідне перейти з Україною на довгострокові контракти з поставок і транзиту газу. Про це заявив офіційний представник російського газового концерну Сергій Купріянов.

«Для нас важливо було б перейти на довгострокові контракти з поставок газу в Україну й стосовно транзиту, й стосовно поставок. Гадаю, що це стане предметом майбутніх переговорів», — сказав він.

У свою чергу Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко напередодні також заявила, що НАК «Нафтогаз України» спробує підписати пряму угоду зі 100% дочірньою компанією «Газпрому» — «Газпром-Експорт», що має контракт на закупівлю газу з Узбекистаном, Туркменістаном і Казахстаном.

За словами прем'єра, вона підписала відповідні урядові директиви НАК на ведення переговорів с «Газпромом»: «Наше завдання — безпосередньо одержати середньоазіатський газ».

Крім того, Тимошенко заявила, що уряд пропонує «Газпрому» у рамках компенсації його доступу на український ринок продажів природного газу в результаті ліквідації СП «УкрГазЕнерго» надати дочірнім компаніям «Газпрому» ліцензії на самостійний продаж газу в Україні в обсягах майже 1,25 млрд. кубометрів на рік.

«З питання 25% участі «Газпрому» в «УкрГазЕнерго» ми могли б абсолютно обійтися без створення СП-1 і СП-2 які руйнують фінанси «Нафтогазу», а запропонувати дочірнім компаніям «Газпрому» одержати ліцензії (на продаж газу споживачам України) у розмірі 25% від майже 5 млрд. кубічних метрів, що має «УкрГазЕнерго», — пояснила прем'єр.

Вона наголосила, що питання про розмір цих ліцензій може бути предметом переговорів, однак ключовою умовою є відмова від послуг «УкрГазЕнерго».

Тимошенко також заявила про необхідність «покінчити з короткостроковими контрактами». «Жоднйх СП з 1 березня працювати не буде... Довгострокові контракти — це те, що потрібно і Росії, і Україні», — заявила прем'єр.

За її словами, у найближчі два дні делегація НАК «Нафтогаз України» вилетить на переговори з «Газпромом».

Коментуючи російсько-українські газові відносини в останні дні, Тимошенко відзначила, що «Україна вистояла у важкому протистоянні і не відступила й на крок від ключових інтересів». І зараз має початися етап спокійних і абсолютно збалансованих переговорів.

Російська преса оцінила розв'язання газового конфлікту між Україною і Росією як першу поразку «Газпрому»...

Домовленість між українським «Нафтогазом» і російським «Газпромом» про відновлення газопостачання стала компромісом у суперечках навколо ролі посередників між двома компаніями. Так прокоментував україно-російські газові домовленості радник глави правління НАК «Нафтогаз України» Іван Диняк. За його словами, ця домовленість також «поклала край спробам Москви дискредитувати Україну як транзитну державу». Експерт також заперечує можливість раптового підвищення Москвою ціни газу для України до середньоєвропейської.

ФОТОФАКТ

На львівському проспекті Свободи відбувається виставка карикатур «Львів відкритий для світу».

Фото Володимира ПЕСЛЯКА (Укрінформ).

ФОТОФАКТ

У столиці відкрився «Великий скульптурний салон-2008». На знімку: біля одного з експонатів.

Фото агентства «Прес-КІТ».

Прапрадід офіцера ВМС США Вероніки Райс, котра прибула до Севастополя, колись тут мешкав...

Офіцер із екіпажу крейсера ВМС США «Сан Джасінто», що прибув із триденним візитом до Севастополя, Джейсон Вероніка Райс хоч і не рідня нинішньому держсекретареві США, але гість для нашого міста незвичайний. З'ясовується, що її родове коріння із... Севастополя. Звідси прапрадід Вероніки наприкінці позаминулого сторіччя виїхав за океан. Про це вона розповіла журналістам перед прес-конференцією, що її улаштували на борту крейсера. Прізвище прапрадідуся було Сейб. Присутній на прес-конференції севастопольський журналіст і бард Андрій Соболєв одразу заявив, що в нього й у Вероніки може бути багато спільного — прізвище «Соболєв» по-американськи звучить саме «Сейб». Перекладач було засумнівався в цьому, але подарований Андрієм Вероніці компакт-диск із записом авторських пісень заспокоїв його.

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

Вагомий додаток

Студенти-відмінники, активісти громадського життя Запорізького краю одержали стипендії голови ОДА по 600 гривень кожна. За поданнями вчених рад вузів третього і четвертого рівнів акредитації за підсумками першого семестру переможцями стали Ольга Сова, Дарина Попова, Сергій Бик, Ірина Гречухіна, Надія Храмова, Михайло Зеленяк, Олексій Дімітров, Сергій Колесник, Юлія Мироненко, Світлана Пушинко та Наталія Борідко — із Запоріжжя, Мелітополя і Бердянська. Для студентів, котрі здобувають освіту за бюджетні кошти й отримують по 300 гривень, такий додаток до основної досить вагомий.

Микола МАНЬКО.

Литва хоче тісніше співпрацювати із Закарпаттям

Надзвичайний і Повноважний Посол Литовської Республіки в Україні Альгідрас Кумжа відвідав наш край і зустрівся з керівництвом області. Сторони обговорили перспективи залучення литовських інвестицій в економіку регіону. Гість цікавився діяльністю підприємств легкої промисловості, розвитком туристично-рекреаційної галузі. Йшлося також про перспективи міжрегіонального співробітництва. До слова, на Закарпатті вже працює п'ять українсько-литовських підприємств. Сума інвестицій у їх розвиток становить мільйон 300 тисяч доларів США. У ході зустрічі йшлося і про відкриття в Ужгороді Почесного консульства Литовської Республіки.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

СВІТ КОРОТКО

СЛОВЕНІЯ

Визнали незалежність Косово

Словенія першою з-поміж республік колишньої Югославії офіційно визнала незалежність Косово. «За» проголосували 57 з 90 членів парламенту. Проти подано лише чотири голоси. Таким чином, проголошену незалежну державу уже визнали більш як 20 країн, у тому числі США, Німеччина, Великобританія і Франція. Деякі країни, приміром, Росія й Іспанія, виступають різко проти, гадаючи, що це може стати поганим прикладом для інших регіонів.

РОСІЯ

Друга у світі за кількістю мільярдерів

За даними журналу Forbes, Росія друга за кількістю мільярдерів після США. У списку найбагатших людей планети фігурують 87 росіян — торік їх було 53. Найбагатшим росіянином визнано Олега Дерипаску — його статок оцінюють у 28 мільярдів доларів. На батьківщині говорять про 40 мільярдів. У світовому рейтингу він посів дев'яте місце. Титул найбагатшого громадянина РФ Дерипаска відібрав у Романа Абрамовича (23,5 мільярда доларів). Усього до першої двадцятки списку ввійшли четверо росіян.

ПАР

На демонстрацію на захист міні-спідниць

Сотні південноафриканських жінок вийшли на демонстрацію, щоб протестувати проти образ, яким вони піддаються за носіння міні-спідниць. Протестувальники в міні-спідницях пройшли шеренгою до центральної стоянки таксі Йоганнесбурга, де минулого місяця на одну молоду жінку вчинили напад і сексуальне переслідування. Демонстрація стала вже другою за місяць. Враховуючи останні статистичні дані, за півроку до кінця вересня 2007 року в країні зґвалтовано майже 23 тисячі жінок.

ФРАНЦІЯ

Екс-дружина президента виходить заміж

Колишня перша леді Франції Сесілія Сігане-Альбеніц виходить заміж за свого коханця, марокканця за походженням, Рішара Аттіаса. Церемонія відбудеться в березні в Нью-Йорку. У травні 2005 року Сесілія, тоді ще дружина Саркозі, вже йшла з родини до Аттіаса, однак потім повернулася. ЗМІ повідомили, що весілля пройде 22 березня, а будинок мод Версаче офіційно підтвердив, що наречена піде під вінець в убранні від його модельєрів.

Прем'єр — на зльоті сильних дам, а Президента пообіцяли завалити казахським паливом

Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко відбула з дводенним робочим візитом до Брюсселя, де має намір взяти участь у міжнародній конференції «Жінки за безпечний світ». А Президент України Віктор Ющенко після візиту в Астану поїхав далі в Таджикистан.

«Я навіть із собою доньку взяла на ці збори, щоб вона відчула загальну жіночу енергетику і зберегла це на все життя», — сказала Юлія Тимошенко, в прекрасному настрої залишаючи Київ.

У Віктора Ющенка в його вояжі теж все складається непогано. З'ясувалося, що Казахстан має потенціал і бажання збільшити поставки нафти і газу в Україну. Про це заявив Президент Казахстану Нурсултан Назарбаєв на спільній прес-конференції зі своїм українським колегою.

Назарбаєв нагадав, що Казахстан має величезні запаси нафти і газу і може в майбутньому збільшити їх видобуток, але є проблема з їх транспортуванням. Він нагадав, що зараз на територію України можна здійснювати постачання тільки через російські нафтопроводи. Однак тривають переговори між Казахстаном і Росією про збільшення майже вдвічі обсягів транспортування нафти на рік. Таким чином, за словами Назарбаєва, з'явиться можливість збільшити обсяги поставок в Україну.

У свою чергу, Президент України заявив, що співробітництво з Казахстаном в енергетичній сфері є головним пріоритетом для України.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 46 (4296)
П'ЯТНИЦЯ, 7 БЕРЕЗНЯ 2008

Миколаївський міський голова **Володимир ЧАЙКА** подарував військово–морському центру спецпризначення швидкісний катер та водолазне обладнання *(Укрінформ)*

У Кіровограді в багатоповерхових житлових будинках почали впроваджувати електронні картки для плати за проїзд у ліфтах *(Укрінформ)*

Т. Г. ШЕВЧЕНКО.
ЗБИРНЫКЪ ТВОРИВЪ.
Томъ Першый.
КОБЗАРЬ.
С.-ПЕТЕРБУРГЪ.

П'ятнадцять дореволюційних «Кобзарів» є у бібліотеці вінничанина Станіслава Змерзлого

Найдорожчий — «Кобзар», виданий у 1874 році. Він, як і поема «Гайдамаки» 1890 року, залишився у спадок від батька, який загинув на війні. У бібліотеці ветерана, колишнього працівника лісового господарства Станіслава Змерзлого, — три тисячі творів Шевченка і про Шевченка. Є також копії усіх його картин (343). Колекціонер зібрав також багато публікацій в періодиці про творчість Кобзаря, вони вмістилися у десять альбомів. Загалом у його бібліотеці більше десяти тисяч книг.

— Усі «Кобзарі» я придбав за радянських часів, — каже колекціонер. — Нині їх люди не продають. Бережуть, як великі реліквії. Тримають за іконами. Моляться, як на святих.

Якось С. Змерзлий лікувався у Моршині. Там в одного з місцевих жителів є чудова бібліотека Шевченкових творів. Запитав, чи не можна що-небудь купити. «Побійтеся Бога! — відповів господар, — за злиток золота Шевченка не віддам. «Так само не вдалося домовитися із земляком з Немирівського району на Вінниччині. У нього, каже С. Змерзлий, є чи не найстаріше видання «Кобзаря».

«Кобзар» 1884 року видання має ще один земляк — 89-річний мешканець райцентру Калинівка Леонід Калитко. Надрукована книга у Петербурзі. На титульній сторінці — фото Шевченка та печатка з написом: «Продается в книжных магазинах Киева и Одессы».

Знайшов Л. Калитко цю книгу у 1943 році під час визволення Полтавщини. У райцентрі Шишаки бійці зупинилися у розваленій школі. Скрізь під ногами лежали книги. Поміж них солдат помітив нинішню свою реліквію. Перед війною Л. Калитко навчався на педагогічних курсах, знав ціну поетичного слова. До кінця війни проніс «Кобзаря» з собою...

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Встань, Тарасе, усміхнися!

Емоції переповнюють мене, навіть не знаю, з чого почати, адже йшов на велике свято, яке обернулося великим розчаруванням.

Йдеться про дійсно знаменну подію в житті не тільки Ялти, бо не щодня в Криму відкривають пам'ятник Тарасові Шевченку. В Ялті 8-го грудня пам'ятник таки відкрили, хоча, наскільки знаю, до того більше двох років він десь пролежав.

І от з пам'ятника знімають полотно, оркестр грає Гімн України і перед людьми з'являється Тарас. Побачивши його обличчя, я відчув велике розчарування. Й мої знайомі, а серед них чимало росіян, яких не запідозриш в надмірній любові до Шевченка, були теж здивовані. Бо ніхто не впізнав Великого КОБЗАРЯ.

Цей пам'ятник здається чужим: обличчя дуже зле і невідомо на кого подібне. Якби не знав, що його привезли з Канади, від української діаспори, подумав би, що його спеціально таким зробили на замовлення КДБ СРСР.

Вірю в добрі наміри ентузіастів і меценатів. Але що вийшло? До Ялти їдуть люди з усього світу. Є й недоброзичливці України. Вони на цей монумент показуватимуть пальцем: «Он який Тарас!»

Розумію, що багато людей старалися, багато сил і коштів затратили. І пам'ятник Шевченку в Ялті має бути. Але не такий. Обличчя Тараса має бути добрим і відкритим усім. Щоб ті, хто його побачить, згадали, про що він просив у Заповіті: «...не забудьте пом'янути незлим тихим словом».

П. Ю. БАЖАН.
Ялта.

Поет і плеєри

У неділю, 9 березня, у Львові відбудеться інтелектуальна гра для школярів «Шевченкознай». Організатори — міська рада, «Просвіта», ГО «Інститут громадського лідерства».

Заучування класиків згідно зі шкільною програмою — малоцікаве. Отже, ініціатори «Шевченкознаю» запропонували учням позмагатися у знанні творчості Тараса Шевченка, ерудиції й кмітливості, логічному мисленні, вмінні швидко вирішувати складні завдання, а ще — орієнтуватися в лабіринті вулиць рідного міста Лева.

Щоб стати учасником гри, треба відповісти на десять запитань, як-от: «Де і коли написано «Заповіт»? «Ким був до початку повстання Ярема з поеми «Гайдамаки?». Фінальна гра вибудувана за принципом спортивного орієнтування. Протягом п'яти годин потрібно буде пройти десять контрольних пунктів, на кожному з яких є завдання у вигляді головоломок, шифрів. Команда, що швидше впорається з ними, стане переможцем проекту і отримає спеціальні призи: п'ять МР-3 плеєрів. Шевченко не образиться на таку форму взаємин...

О. Т.

Фото Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО з архіву «Голосу України».

Фото Олександра КЛИМЕНКА з архіву «Голосу України».

Квіти Кобзарю від киян.

Про присудження Шевченковської премії

Комітет з Національної премії України імені Тараса Шевченка на своєму засіданні 21.02.2008 постановив:

присудити Національну премію України імені Тараса Шевченка 2008 року за твори і роботи, які набрали 3\4 і більше голосів присутніх на засіданні членів комітету, таким літераторам і митцям:

Голоті Любові Василівні, письменниці — за роман «Епізодична пам'ять»;

Дзекуну Олександру Івановичу, режисерові-постановнику, **Петріву Володимиру Юліановичу,** акторові — за виставу «Берестечко» Рівненського обласного академічного українського музично-драматичного театру;

Ляшенку Геннадію Івановичу, композиторові — за кантати «Містерія тиші» та «Вітражі й пейзажі» для хору а cappella на вірші Тараса Шевченка і **Богдана—Ігора Антонича**;

Малахову Віталію Юхимовичу, режисерові-постановнику, **Бенюку Богдану Михайловичу,** акторові, **Сумській Наталії В'ячеславівні,** актрисі — за виставу «Про мишей та людей» театральної компанії «Бенюк і Хостікоєв»;

Перебийносу Петру Мусійовичу, поетові — за збірку поезій «Пшеничний годинник»;

Селянській Вірі Остапівні (Вірі Вовк), письменниці, громадянці Бразилії — за книги «Сьома печать», «Ромен-зілля» та переклади творів української літератури португальською мовою;

Сідаку Василю Васильовичу, майстрові народного мистецтва — за серію дерев'яної скульптури;

Ткачуку Михайлу Петровичу, кінорежисерові — за документальний серіал «Загадка Норильського повстання» (про опір українських політв'язнів у таборах ГУЛАГу);

Франчуку Валерію Олександровичу, художникові — за цикл живописних творів «Розгойдані дзвони пам'яті», присвячений жертвам голодоморів в Україні;

Якимцю Володимиру Ярославовичу, Нудику Ярославу Володимировичу, Богачу Богдану Михайловичу, Капралю Андрію Мироновичу, Шавалі Андрію Михайловичу, Турянину Роману Федоровичу, виконавцям вокальної формації «Піккардійська терція» — за концертні програми 2003—2006 років.

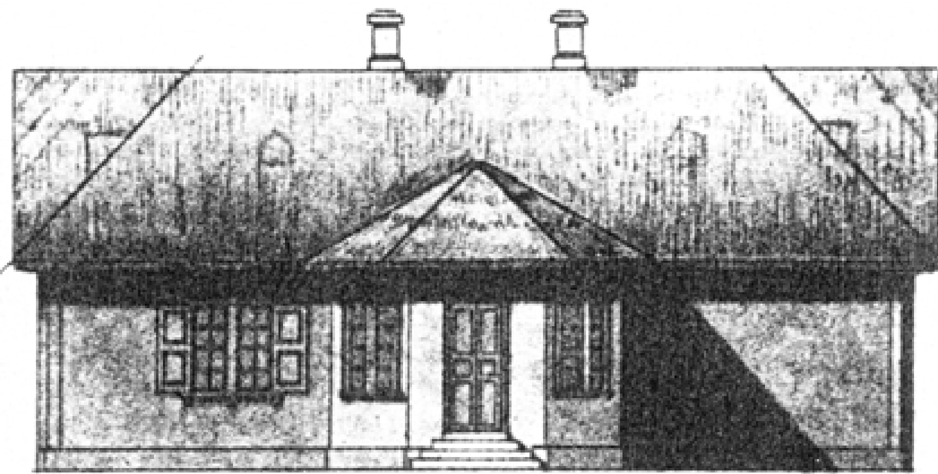
Постанова прийнята одноголосно.

«Побійтеся Бога! — відповів господар, — за злиток золота Шевченка не віддам»

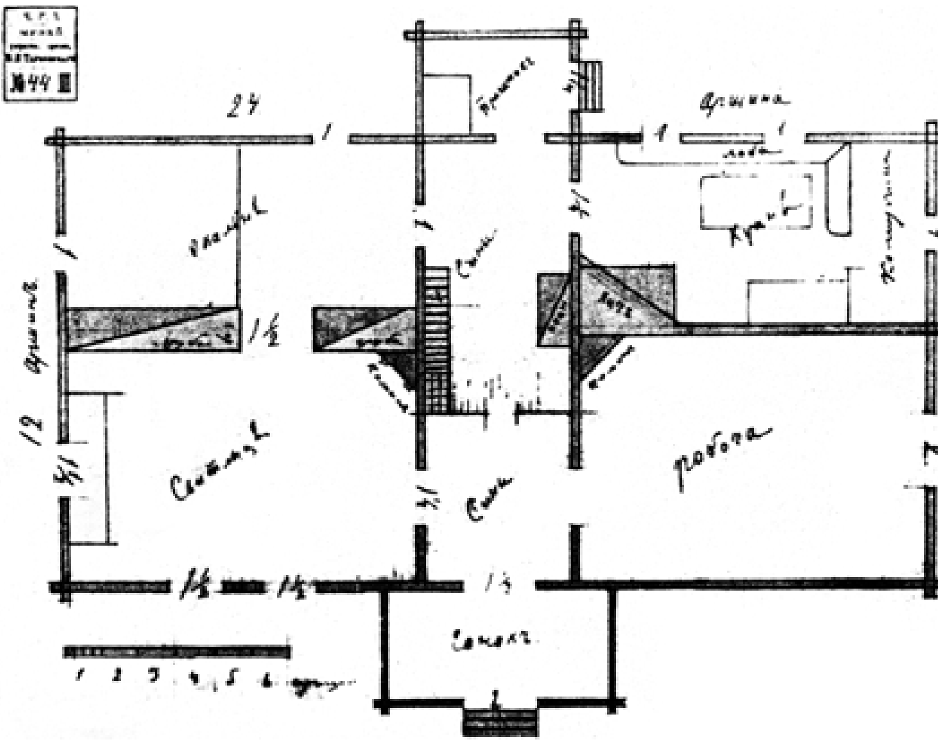
«Поставлю хату і кімнату...»

Усе життя, поневіряючись у казематах, по гостях та по чужих квартирах, Т. Г. Шевченко після заслання по приїзді в Петербург, мабуть, ні про що так не мріяв, як про власну оселю. Мати своє житло — природна потреба кожної людини, без цього вона завжди почуватиметься неповноцінною. Пригадаймо, лишень: «У гостях добре, а вдома краще», «Постав хату з лободи, а в чужую не веди», «Мій дім — моя фортеця», «В своїй хаті — своя й правда, і сила, і воля».

Т. Шевченко. Проект хати. Фасад. Акварель. 1860 р.

Т. Шевченко. План хати. Архітектурний проект. Туш, акварель. 1860 р.

Тож до поїздки в Україну Шевченка тягло не лише ностальгічне почуття до рідного краю, до милих серцю людей, а й бажання оселитися там, збудувати собі хатинку.

Улітку 1859 року шеф жандармів, головний начальник III Відділення В. Долгоруков дозволив поету поїхати в Україну, але наказав встановити за ним суворий нагляд. Слід сказати, що до цього Т. Шевченко вже двічі був на прийомі у «шефа»: по приїзді із заслання і щоб одержати цензурний дозвіл на друкування своїх творів. Про це він зробив такий запис у «Щоденнику»: «За «бажанням графині Н. І. представлявся шефові жандармів кн. В. Долгорукому. Вислухав належне до випадку, але чемне, повчання, тим і завершилася аудієнція».

І ось Т. Шевченко в Україні. Мрія про свою хату — постійна його супутниця в цій хвилюючій подорожі:

Минаючи убогі села
Понаддніпрянські невеселі,
Я думав: «Де ж я прихилюсь?
І де подінусь на цім світі?»
І сниться сон мені: дивлюсь,
В садочку, квітами повита,
На пригорі собі стоїть,
Неначе дівчина, хатина,
Дніпро геть-геть
собі розкинувсь!
Сіяє батько та горить!

Однак, не лише самою мрією живе Тарас Григорович, а й робить перші кроки до її втілення. Як згадує троюрідний брат і свояк Т. Шевченка Варфоломій Григорович Шевченко: «... От і стали ми з ним декуди їздити і шукати йому задля кишля такого місця, щоб Дніпро був під самим порогом. Незабаром і знайшли ми таке місце, і справді чудове! Над самісіньким Дніпром, з невеликим ліском. Ця земелька — може, чи й було дві десятини, — належала до власності п. Парчевського». **(В. Шевченко. «Споминки про Тараса Григоровича Шевченка»).**

Маючи намір збудувати хату, Т. Шевченко розраховував не лише на підтримку свояка Варфоломія, а й на допомогу рідних братів Микити і Йосипа, яких він викупив із кріпацтва. Старший із братів, 48-річний Микита, був чудовим теслею і стельмахом, навчав цього ремесла й Тараса.

Придбати ділянку, про яку пише Варфоломій, на жаль, не вдалося. Провівши переговори з економією Парчевського, Т. Шевченко виїхав разом із службовцями економічної контори в село Пекарі для обмірювання землі, яку мав купити. Під час обміру Тарас Григорович вступив «у перепалку» з селянином Т. Садовим і «франтом» А. Козловським — службовцями Парчевського. Оскільки кожен крок і кожне слово його пильнувалися жандармами, то цей інцидент став причиною негайного арешту. На поліцейському дубі (човні) Т. Шевченка доставили вниз по Дніпру до гирла річки Вільшанки, а потім по Вільшанці — до с. Мошни в станову квартиру.

Про цей, третій у його житті, арешт, поет писав так: «...Мене догнав становий пристав з містечка Мошни Київської губернії, з кількома десятниками і тисяцьким і, заарештувавши мене, привіз у містечко, не пояснивши причини, за яким правом він це зробив; наступного дня зранку в квартирі станового побачився я з черкаським справником і жандармським офіцером, котрі мені сказали, що начебто я в містечку Межирічі в нетверезому стані богохульствував — при цьому перебували тут-таки ще якихось два чиновники...

Коли ж жандармський офіцер сказав, що він донесе про це Київському генерал-губернатору, то я тут-таки попросив його взяти мене з собою до Києва, оскільки він у той-таки день відправлявся туди, — в чому він мені відмовив начебто через те, що не було місця в екіпажі». **(Свідчення Т. Г. Шевченка на допиті в справі обвинувачення його в богохульстві від 6 серпня 1859 р.).**

Порозумівшись із Київським губернатором, який співчутливо поставився до поета і звільнив його від арешту, Т. Шевченко деякий час жив у міщанській хатині на Куренівці, яка була тоді крайньою околицею міста. Саме губернатор порадив поетові побути подалі від людських очей, поки вирішуватиметься питання із петербурзьким начальством про санкції щодо нього. (Тепер ця хата на вул. Вишгородській входить як філія до комплексу Національного музею Тараса Шевченка. — **В. С.**).

Після повернення до Петербурга богемне життя, спілкування з інтелектуальною елітою столиці не відвертають його від «хатнього» задуму. Він розробляє архітектурний ескіз майбутньої хати і в лютому 1860 року надсилає його брату Варфоломію, супроводжуючи листом: «Посилаю тобі нашвидку зроблений план хати. Поміркуй і роби, як сам добре знаєш. Мені тільки треба, щоб робоча була дубова та круглий ганок скляний на Дніпро». **(З листа до В. Шевченка від 18 лютого 1860 р.).**

Шевченко Варфоломій Григорович (1821—1892) — троюрідний брат і свояк Т. Шевченка.

«Нашвидку зроблений»... — це скромно кажучи... Насправді ж архітектурний проект хати виконаний на високому професійному рівні, в ньому передбачено всі деталі й найголовніші розміри... В усьому відчувається рука академіка гравюри.

Протягом червня-липня Варфоломій і Тарас Шевченки остаточно узгоджують нове будівництво оселі — «між Каневом і Пекарями, на городських землях, на високій горі». Варфоломій допомагає братові придбати у визначеному місці 10 десятин землі під забудову. В листі до Тараса Варфоломій пише: «Вище по Дніпру од того місця, де ти сам вибрав, коло Пекарів, на правім же березі, між Каневом і Пекарями, на городських землях, на високій горі, єсть лісочок, граничить з Монастирищем; посеред того лісочка — поляна далеченько од города; внизу кілька рибальських хаток; на тій горі дуже багато дичок — яблунь і груш. Садочок завести можна. А любий стародений Дніпро буде здаваться тобі під ногами». **(В. Шевченко. З листа до Т. Шевченка від червня 1860 р.).**

Тобто, оскільки торги Т. Шевченка з поміщиком Парчевським виявились невдалими, Варфоломій знаходить новий варіант: «Вище по Дніпру од того місця, де ти сам вибирав».

Тарас Григорович з ним погоджується: «Коли ти кажеш, що коло Канева добре, то бери десять десятин землі з умовою заплатить гроші в продолжение года в три срока». **(З листа до В. Шевченка від 1 липня 1860 р.).**

Та не судилося здійснитися палкій Тарасовій мрії — мати свою хату. Через рік Великого Кобзаря не стало. Його вічним житлом і спочинком стала Чернеча гора поблизу Канева, на тому місці, котре він обрав для хати, про яке сказав у своєму безсмертному «Заповіті».

***

Отже, останні роки Шевченкові були пронизані всепоглинаючою пристрастю — мати хатину, мати дружину, мати дітей... Цю свою тугу він переливає у проникливі вірші. Вслухаємося в останні акорди цих сподівань на Щастя:

Посаджу коло хатини
На вспомин дружині
І яблуньку, і грушеньку,
На вспомин єдиній!
Бог дасть, виростуть.
Дружина
Під древами тими
Сяде собі в холодочку
З дітками малими.
А я буду груші рвати,
Діткам подавати...
З дружиною єдиною
Тихо розмовляти.

***

Поставлю хату і кімнату,
Садок-райочок насаджу,
Посиджу я і походжу
В своїй маленькій благодаті.
(27 сент. 1860. Петербург).

Звернення до співвітчизників
(замість післямови)

Шановні співвітчизники! Заповіт Т. Г. Шевченка — бути похованим в Україні над Дніпром — здійснили ще його сучасники. Але до цього часу не реалізоване його прижиттєве бажання: мати власну оселю, в якій він хотів доживати віку.

Ми віддамо гідну данину світлій пам'яті нашого Кобзаря і засвідчимо свою любов до нього, якщо виконаємо останню волю, втілимо мрію в реальність — збудуємо Шевченкові хату за його власним проектом на обраному ним самим місці. Пам'ятників Шевченкові — тисячі! А такого — Хати Мрії — досі немає.

Розмір дерев'яної хатини згідно з проектом Шевченка 12 х 24 аршинів (8,5 х 17 м). Вартість будівництва, за нашими підрахунками, близько двох мільйонів гривень.

Новозбудовану хату-мрію Шевченка можна буде використовувати як один з експонатів Канівського меморіалу, знайшовши їй гідне призначення. Скажімо, як школу малярства для обдарованих дітей тощо.

У 2014 році виповнюється 200 років з дня народження поета-апостола. Новозбудована Шевченкова Світлиця буде гідним вшануванням ювілею Великого Кобзаря.

Звертаємося до Президента, Прем'єр-Міністра, Голови Верховної Ради України підтримати цю пропозицію і допомогти її реалізувати.

Шануймося у шляхетній справі!

Василь СОКУР,
кандидат історичних наук,
заступник редактора журналу «Дивосвіт».

«Такого руйнівного урагану, який налетів у листопаді минулого року на приморські міста й села, не було давно. Він став серйозним іспитом і для місцевої влади, і для держави. Але ліквідація наслідків стихії засвідчила і зрілість нашого суспільства. Завдяки тому, що держава негайно виділила більш як 14 мільйонів гривень на відновлення дамби, яка прикриває Бердянськ від моря, та на ремонт житлових будинків, у місті вже через кілька днів почали працювати будівельники. За складних погодних умов, у стислі терміни вони зробили майже неможливе, давши людям тепло й домашній затишок», — каже заступник голови Запорізької облдержадміністрації Геннадій ФУКС

ПЕРЕВІРКИ

На розваги грошей не жаліли

Ревізія КРУ встановила, що керівництво «Миколаївелектротрансу» необгрунтовано витрачало кошти на цілі, найчастіше не пов'язані з діяльністю підприємства. Як заявив начальник контрольно-ревізійного відділу в Миколаєві Олег Ваховський, керівний склад підприємства, нехтуючи інтересами колективів, насамперед задовольняв власні потреби й інтереси. Ревізією були встановлені фінансові порушення на загальну суму понад чотири мільйони гривень.

З них втрачено фінансових і матеріальних ресурсів підприємства на суму близько 600 тисяч гривень, недоотримано доходів підприємством і його працівниками на суму близько 230 тисяч гривень. У менших розмірах, ніж це передбачено законодавством і галузевою угодою, проводилася доплата за роботу у вечірній час. Це призвело до недоплати належних сум водіям у розмірі майже 122 тисяч гривень.

Водночас для окремої категорії працівників (головний інженер, чотири заступники директора, головний бухгалтер і його заступник) коштів вистачило на встановлення й виплату заробітної плати в завищених розмірах, що спричинило незаконні витрати на суму понад 55 тисяч гривень.

При наявності практично постійної заборгованості із заробітної плати керівництво провело 25 святкових заходів, на які витрачено майже 200 тисяч гривень! Зокрема, на святкування Дня Нептуна витрачено понад 17 тисяч гривень, до дня закриття бази відпочинку — 11,3 тисячі гривень, для проведення звітно-виборної конференції — 13,4 тисячі. Підприємство святкувалися також День виводу військ з Афганістану, День працівника комунальної сфери, новорічні свята та інші — і це за його збитковості. На проведення звітно-виборної конференції, у якій нібито брало участь сто чоловік, було списано 25 банок шпрот, 12 кг сиру, 337 кг м'ясопродуктів, 57 кг рибопродуктів, 197 кг яблук, апельсинів, лимонів, бананів, винограду й мандаринів, 100 кг цибулі, свіжих овочів та ін. Навіть за приблизних підрахунків виходить, що на кожного у цей день припало стільки їжі, скільки звичайна людина споживає за тиждень.

При збитковості комунального підприємства й постійній заборгованості із заробітної плати на другорядні заходи було витрачено понад 285 тисяч гривень. Серед них понад 80 тисяч — на інформаційно-консультаційні й рекламно-іміджеві послуги фірмам Києва й Харкова за програмами «Лідер України» і «Кращі підприємства України». Крім того, сплачено 57,7 тисячі гривень за проживання й харчування в елітних готелях міста сторонніх осіб, майже 40 тисяч — за харчування невідомих у кафе «Монарх» і обслуговування в кафе-магазині «Невський». Як повідомили в КРУ, матеріали ревізії КП «Миколаївелектротранс» передано до правоохоронних органів.

Олена ІВАШКО.

Народний ВТК ставить найвищий бал

АДРЕСИ ДОСВІДУ

Той, хто бував у Бердянську наприкінці минулого року, нині, йдучи містом, приємно здивується. Розтерзане листопадовим ураганом, воно нагадує величезний будівельний майданчик і поступово відроджується. Лише на прилеглих до прибережної частини вулицях, де кілька діб лютували величезні хвилі й були затоплені сотні будинків, ще не скрізь залікували утворені розбурханим морем вирви, але й тут відчувається дбайлива рука господарів, котрі поспішають до настання тепла повернути популярному курорту його колишню чарівність.

Безперечно, ліквідувати наслідки стихійного лиха у такі стислі строки без відчутної допомоги з боку держави самі бердянці не змогли б. Не вистачило б для того ні коштів, ні сил. На відбудові приморської перлини задіяна вся область, точніше — кращі колективи будівельних організацій, котрі заслужили добру репутацію на інших важливих об'єктах. Серед тих, хто безвиїзно трудився тут з початку грудня, і працівники будівельно-монтажної дільниці ПП «Ліза Плюс» із Запоріжжя. Важко навіть повірити, що сорок чоловік за примхливої зимової погоди змогли вкласти більше 30 тисяч квадратних метрів м'якої покрівлі та перекрити 1,5 тисячі квадратних метрів шиферу. Це ж не дядьківські хати, а 26 багатоповерхових будинків, де тебе проймають крижані вітри. Тут що не вдягнеш, через кілька хвилин уже ловитимеш дрижаки, тому зігріває тільки безперервна робота. І не загартовані фізично та морально люди на висотних об'єктах довго не трималися.

— Будівельна галузь відроджується на якісно новій основі, — розповідає генеральний директор ПП «Ліза Плюс» Руслан Петренко. — Сьогодні важливо не лише вчасно впоратися з доведеним обсягом роботи, але й неухильно додержати технології. Бо є такі поняття, як гарантійний строк експлуатації зданого об'єкта та ділова репутація фірми. Ми своєю маркою дорожимо, тому посилаємо у відрядження лише професіоналів і постійно контролюємо їх, особливо щодо додержання безпечних умов праці. Адже взимку і світловий день короткий, і ожеледь вкриває дахи... А оскільки постійно контактуємо з населенням, то для нас важлива не тільки думка замовників, але й оцінка, яку виставляє будівельникам, так би мовити, народний відділ технічного контролю. Тобто мешканці тих будинків, де ми проводимо аварійно-відновлювальні роботи.

Саме один із таких вдячних добровільних «контролерів», лікар-терапевт Михайло Смирнов і зателефонував до корпункту «Голосу України», запросивши приїхати до Бердянська та подивитися, що зробили будівельники для ліквідації наслідків стихійного лиха. Мешкає він разом із своєю сім'єю в кімнаті гуртожитку комунального підприємства «Житлосервіс-7» уже 15 років. Тут виросли дві доньки, одна навіть встигла вийти заміж. Надії отримати пристойне комунальне житло ніякої, купити квартиру не дозволяє зарплата, тому й дорожить «общагою», як рідною мамою. І таких тут — аж 250 сімей...

— Вулиця Верещагіна — далеко від моря, на самісінькій горі, — розповів, коли ми зустрілися, Михайло Миколайович. — Але й тут ураган наробив багато шкоди. Побив вікна, позносив балконні рами. Не відомо, де поділися водостічні труби. Та що там казати — позривав навіть просмолений руберойд із дахів! А в нас і так проблем із покрівлею до цього було хоч відбавляй. Уже п'ять років, як тільки йде дощ чи тане сніг, так по всій підлозі та на меблях і розставляємо посуд, щоб воду збирати... Кілька разів наймали ремонтників, вони наліплять на даху латок, а вода знай собі капає зі стелі. Вже й самі не вірили, що щось можна зробити, та прийшли будівельники із «Лізи Плюс» і зарадили біді. Якби ви знали, як вдячні їм усі мешканці гуртожитку!

— Добрі стосунки із ремонтниками склалися не відразу, — уточнила комендант гуртожитку Ірина Куншенко. — Адже у великому колективі завжди знайдуться скептики, котрі можуть зіпсувати людям настрій. У нас теж не обійшлося без «знавців» будівельної справи, які привселюдно заявили, що зимовий ремонт дахів — це гроші, викинуті на вітер. Тому начальник будівельно-монтажної дільниці Андрій Попудрібко та його товариші кілька вечорів провели в гуртожитку за роз'ясненням тонкощів сучасних технологій. Потім для всіх бажаючих організували на даху щось на зразок відкритих уроків. Після цього хлопців заповажали, а дехто навіть почав приносити їм нагору пиріжки і термоси з гарячим чаєм, щоб зігріти й підбадьорити.

Своїми людьми стали запорізькі будівельники і на вулицях Морозова, Ялтинській, Дюміна, Енгельса, Маркса, у провулку Рози Люксембург та на проспекті Пролетарському. Тепер вони мають у курортному місті багато знайомих і шкодують, що літні сонячні ванни їм доведеться приймати не на пляжі, а переважно на дахах інших будинків. Але хіба не приємно пройтися по місту, де залишив часточку свого серця і де тебе впізнають перехожі! Принаймні, Сергій Кліманський, Андрій Кушнір, Анатолій Нечипуренко, Сергій Рюмін, Валерій Пирогов на відсутність уваги до себе з боку бердянців не скаржаться. Не випадково ж на рідному підприємстві їх вважають одними з кращих фахівців.

Цю повагу до себе та непростої професії будівельника вони заслужили високою майстерністю й наполегливою працею. Заради того, щоб люди сказали «спасибі», їм часом доводиться жертвувати навіть вихідними та родинним спілкуванням. Ось і цього разу відрядження вийшло тривалим, а побачення з рідними дуже короткими. Єдиний, кому на фірмі дозволили «перебрати» відведений час, був начальник дільниці Андрій Попудрібко. Бо надто поважна у нього причина — народилася перша донька. А тепер уже час і забирати її та молоду маму з пологового будинку. Тож думками Андрій давно вдома, от тільки з Бердянська його ще не відпускають справи. Але і їх залишилося на кілька днів.

Солодке передчуття жаданих зустрічей зігріває і його товаришів, котрі вкривають останні метри холодних дахів і милуються краєвидами курортного міста. Це теж незабутні хвилини. Бо коли ще випаде нагода побачити його з висоти пташиного польоту!

Микола МАНЬКО.

На знімку: робітники Валерій Пирогов, Андрій Кушнір та начальник будівельно-монтажної дільниці ПП «Ліза Плюс» Андрій Попудрібко у Бердянську на даху будинку по вулиці Ялтинській.

Фото автора.

* ЛЮДИНА НА СВОЄМУ МІСЦІ * ЛЮДИНА НА СВОЄМУ МІСЦІ * ЛЮДИНА НА СВОЄМУ МІСЦІ *

І посварить, і захистить

Івано-Франківську обласну дирекцію УДППЗ «Укрпошта» важко уявити без Євгенії Федорівни Семак **(на знімку)**. Адже працює вона в галузі зв'язку вже 44 роки. Прийшла сюди молодою дівчиною, а оце нещодавно відсвяткувала своє 60-річчя. За цей час пройшла всі щаблі кар'єрної драбини — від інструктора до заступника директора з питань маркетингу.

Професіоналізм її усім відомий. Тож жоден начальник, а їх за цей час змінилося немало, не наважувався шукати заміну Євгенії Федорівні. Знали, що навряд чи знайдуть. А вона ніколи ні до кого не підлаштовувалася. За характером це жінка вимоглива, наполеглива, цілеспрямована та ще й завжди любить сказати те, що думає. Отож гострого язика Євгенії Федорівни багато хто побоюється. Однак усі знають, що вона перша й захистить, як доведеться. Особливо листонош. Де яка нарада не проходить — там Євгенія Федорівна найперше говорить про їхні проблеми.

— Ми інколи їх сваримо — то газету невчасно доставили, то ще щось, — каже Євгенія Федорівна, — але в душі я завжди думаю: добре, що вони взагалі ще працюють. Адже зарплати у листонош мізерні — трохи більше 400 грн., та ще й багато працює на півставки. А робота відповідальна, важка і небезпечна. Скажімо, сільський листоноша заходить у хату й не знає, хто і що його там чекає. А несе і листи, і газети, і пенсії, і перекази. Правда, тепер листів значно поменшало. Люди майже перестали писати один до одного, бо листування замінив мобільний зв'язок. Листування підтримують хіба що юридичні особи. Тож нині більше 60% доходів поштовиків становить доставка пенсій. Однак і цю сферу доходу вже перебирають на себе банки. 12% прибутку дає торгівля газетами, журналами, іншими товарами, і лише 6,6% — передплата періодичних видань. За доставку, скажімо, одного примірника республіканського видання маємо 8 коп. Тому інколи думаю: чи не настане час, коли листоноша за ці копійки не захоче нести

Телефони корпунктів: Миколаїв — (0512) 35-41-78; Запоріжжя — (061) 239-04-90; Івано-Франківськ — (0342) 52-26-65

Замість світлих доріг — звивисті стежинки

ПРОФОРІЄНТАЦІЯ

У Криму понад півмільйона молоді. Та її потенціал і здібності оптимально використати ще не вдається. Із 40–тисячної черги на отримання роботи сьогодні працевлаштуватися не вдалося половині бажаючих. А з 12 тисяч випускників вузів і середніх спеціальних навчальних закладів змогла влаштуватися на роботу ледь третина. Та й з них далеко не всім вдається трудитися за спеціальністю. Надто часто їм вказують на двері. Особливо цим грішать комерційні підприємства й структури. Вимагають там працівників не лише дипломованих, але й із досвідом.

Трохи більше затребувані випускники 29 ПТУ півострова (замість колишніх 48). Але стати конкурентоспроможними на ринку праці їм заважають дві наболючіші точки цієї системи. Насамперед нікудишня, вкрай застаріла матеріально-технічна база «з минулого століття», яка вже давно не відповідає сучасним технологіям і прийомам праці, бо десятиліттями не оновлюється за рахунок бюджетних коштів, яких на це просто не виділяють.

На ще радянському обладнанні новим прийомам і навичкам праці, зміненим плином прогресу інструментам і професіям не навчиш. Та ще — застарий кадровий потенціал, який просто не встигає за вимогами часу й потребами ринку праці, не здатен дати нових знань, яких вимагає сучасне виробництво, що швидко модернізується. Достатньо кваліфікованих ж кадри на посади майстрів виробничого навчання з усіх без винятку 110 професій, яким навчають в ПТУ, на такі мізерні зарплати не заманиш. А регіональний кримський ринок праці нині став вимагати дедалі більше профільних спеціалістів робочих кваліфікацій: насамперед будівельного, сільськогосподарського, промислового, побутового, торгово-кулінарного, ресторанного, залізничного, морського профілів і туризму. Та саме сучасного, а не вчорашнього рівня підготовки. Вона ж у випускників кримських ПТУ явно кульгає. Щороку вони випускають 7,5 тисячі спеціалістів, які працевлаштовуються часом навіть краще, ніж юнь з дипломами вузів. Але... не надовго. Багатьох з виробництв виганяють одразу «за профнепридатність», невміння чи небажання трудитися як належить, решту доводиться «дотягувати», перевчати азам професій, сучасним методам, навичкам і секретам ремесел чи перекваліфіковувати. Ускладнюється не лише формування поповнення робітництва — дедалі більше юні тікає з катастрофічно старіючого, все депресивнішого села.

Модернізація повинна сколихнути процес навчання, що застоявся, і перевести його на нові європейські рейки, здійснити тіснішу інтеграцію освіти й науки, а також змусити вузи й середні технічні заклади освіти конкурувати один з одним. Натомість маємо повсюдну комерціалізацію освітнього процесу, відкриття безлічі дрібних філій, які не гарантують якості освіти й роботи своїм випускникам.

Необхідно терміново приймати дієвий закон про надання першого робочого місця. Бо надто вже багато випадків зустрічаємо у повсякденні, коли молода людина вивчилася, а за порогом альма-матер зрозуміла, що її знання й уміння рідній державі не потрібні. При тому, що молодь уже знає: в інших, цивілізованих країнах усе відбувається інакше. Наприклад, у багатьох європейських державах є податкові пільги для роботодавців. У сусідній Росії практикується система квотування робочих місць для молоді. Там також успішно діє організація тривалої практики випускників на підприємствах. За півроку роботи за договором молодий спеціаліст має змогу проявити себе, придивитися до колективу та умов праці, й, головне, отримати серйозний досвід роботи за спеціальністю. Витрати з оплати праці роботодавець ділить зі службою зайнятості. І, як показав досвід, близько третини випускників залишаються працювати на підприємстві постійно.

Ми ж надання першого постійного місця поки що лише декларуємо вустами речників різних політичних партій та переконуємо молодь, що питання формування нової моделі працевлаштування ось-ось стане реальністю, але... чомусь після «утрясання» завжди нового й щоразу наступного бюджету.

Ще в листопаді 2004 року депутати українського парламенту ухвалили закон про перше робоче місце, який мав набути чинності з першого січня 2006 року. Однак дію цього закону призупинили до першого січня 2007 року. Верховна Рада України п'ятого скликання влітку знову повернулася до такого потрібного та актуального закону й затвердила його для того, щоб ці положення знайшли своє відображення в бюджеті на наступний, 2008-й, рік. Але коли вони реально запрацюють, невідомо досі.

І це тоді, як справді невідкладним стало питання створення системи ефективного соціального захисту трудівників. Ще немає й чіткої державної системи соціального замовлення на потрібні суспільству професії. Тому численні вузи різного штибу, які активно множаться, попри те, що дедалі більше з них щороку закривається, бо не витримує акредитації (таких на півострові недавно було закрито аж 46), на свій розсуд штампують випускників з не конкурентоспроможними, але оплаченими «купленими» дипломами, які виявляються врешті нікому не потрібними.

Сезонні ж підробітки «на курортниках» ситуацію не рятують. Ще й стереотипи масової свідомості заважають: більшість прагне стати менеджерами, юристами чи економістами, за вже значного перенасичення ними, тоді як суспільство потребує фахівців інженерних професій та висококваліфікованих управлінців, відчуває гострий брак спеціалістів технічних напрямків.

«Перебір» на ринку освітніх послуг з економічних напрямків вражає не лише в Криму. Підготовка ж спеціалістів має відбуватися з урахуванням перспективних досягнень науки й техніки, мати випереджувальний характер. Молодь дедалі безнадійніше очікує від ринкових реформ стрімкого й значного поліпшення економічної ситуації в країні й, відповідно, покращення власного матеріального та соціального статусу. Та цього не відбувається.

Заважає належній професійній орієнтації юних і відсутність необхідного досвіду в розв'язанні нової ситуації на ринку праці. Звідси розчарування: заробітна плата не збільшується, платоспроможність падає, ризик втратити роботу, навпаки, зростає. Нагальна необхідність самостійного пошуку нових джерел доходу для себе та своєї родини змушує включати механізми самоорганізації. Та недосвідчена молодь здебільшого примножує прибутки ділків тіньової економіки й бізнесу. Їх надто часто дурять й експлуатують в різних непевних фірмах.

Головний критерій у більшості молоді тепер — скільки платять за роботу. Реалії ж розчаровують: навіть достатньо кваліфікований, професійно підготовлений людський потенціал на загал ніяк не виборсається з досі глобальної в державі принизливої бідності. Ще й перші роки самостійної праці зазвичай приносять менше матеріальних благ, ніж ті, до яких юнаки й дівчата звикли в сім`ї, не докладаючи до цього жодних зусиль. В результаті у свідомості чималої частини молоді низькою виявляється цінність праці як основного способу задоволення потреб, з`являється потяг до лівих прибутків, знаходять виправдання непевні гешефти й дрібні крадіжки на виробництві тощо.

Демографічна криза на півострові поглиблюється: кримчан уже менше двох мільйонів, стрімко зростає частка людей пенсійного віку. Водночас на ринку праці щороку з`являються значні контингенти молодих людей. Але в умовах тривалої системної економічної кризи багатьом з них доводиться поповнювати лави й без того досить великої армії безробітних. Найбільш обдаровані й професійні не проти чкурнути за кордон за гідною оцінкою й оплатою їхніх здібностей і обдарувань. Тож головним нині є збереження інтелектуальних ресурсів країни.

Ставлення до молоді — це тест на відповідальність влади перед суспільством. Недаремно ж за якісними характеристиками молодіжного середовища можна чітко уявити перспективи майбутнього. Отже, актуальне завдання нинішньої влади — надати можливість юнакам і дівчатам відчути себе не «пропащою силою», а поколінням, у якого є майбутнє. Треба створити умови для успішного життєвого старту й трудового гарту, отримання ними якісної освіти й забезпечення вільного вибору професії, вдалого початку самостійної діяльності й духовного самовдосконалення, захистити молодь від криміналу, пиятики й наркоманії. Потрібні ефективні молодіжні програми з належним фінансуванням. Втілення їх дозволить юні правильно відреагувати на виклики часу. Тільки тоді з гідністю й професіоналізмом та енергією молоде покоління прийме естафету старшого в ім`я майбутнього України.

Віктор ХОМЕНКО.

Фото автора.

ГОСТРИЙ СИГНАЛ

Поки біди не сталося

«Час бити на сполох, адже, подібно до аварій на шахтах, трагедії через недотримання правил безпеки можуть трапитися й у будівельній галузі — на її об'єкти потрапили небезпечні підйомні механізми», — переконаний директор Херсонського механічного заводу Станіслав Путілов. Придбана його підприємством модульна колиска — підйомник для висотних фасадних робіт, не відповідає держстандартам...

Обладнання, використання якого пов'язане з підвищеною небезпекою, оскільки призначене для розміщення одночасно людей і матеріалів безпосередньо у зоні робіт на значній висоті (монтаж, оздоблення фасадних конструкцій, технічне обслуговування висотних будівель), заводчани направили до експертно-технічного центру Держгірпромнагляду. Висновки фахівців, складені на п'яти сторінках, приголомшили: механізм, вироблений у Китайській Республіці й дозволений до продажу в Україні сертифікатом «УкрСЕПРО», не відповідає Правилам будови та безпечної експлуатації вантажопідйомних кранів. Свої претензії експерти висловили аж у семи пунктах, серед яких, приміром, — відсутність сертифіката на підйомні канати. Відсутні й указівки на консолі, а простіше трубі, до котрої кріпиться колиска, на яку вагу вона розрахована, тобто скільки може взяти людей та будматеріалів. Не відповідає нормативним документам і відстань, яку, не дай Боже, зірвавшись, колиска може падати, доки спрацює «страховка». На цей же випадок нормативними вимогами передбачено обов'язкову наявність двох автоматичних гальм, а в китайського обладнання — лише одне. До всього, будівельна колиска небезпечна ще й тим, що просто мілка: якщо у вітчизняних аналогів висота балюстради — бортової огорожі по всьому периметру, повинна мати 1,2 метра, то в підйомника «ZLP-630» ледь перевищує метр.

В інтересах безпеки на підприємствах будівельної галузі директор механічного заводу депутат Херсонської міськради С. Путілов направив звернення до Державної митної служби, Держкомітету з питань технічного регулювання та споживчої політики, Держкомітету із промислової безпеки, охорони праці та гірничого нагляду. Тривога керівника одного з провідних підприємств області, яке виготовляє аналогічну продукцію, людини, котра розуміється на вимогах та стандартах, цілком виправдана.

Як могло таке статися, що механізм підвищеної небезпеки потрапив на вітчизняний ринок у такому недосконалому вигляді? Так, у час, коли будівельна галузь починає набирати темпів, дешевше за вітчизняне закордонне обладнання дасть змогу зекономити кошти будівельним фірмам. Але економія ця може вартувати людського життя. Чи не час хреститися, не чекаючи грому?..

До речі, за даними митників, в Україну з Китаю надійшло більше 250 фасадних підйомників, майже всі вони використовуються на будівельних майданчиках Києва.

Алла БРУСИЛОВА.

Херсонська область.

* ЛЮДИНА НА СВОЄМУ МІСЦІ * ЛЮДИНА НА СВОЄМУ МІСЦІ * ЛЮДИНА НА СВОЄМУ МІСЦІ *

газету в гори? А в селі нема чим замінити пошту.

Хвилює Євгенію Федорівну й скорочення кількості газетних кіосків. У радянські часи, каже, в області працювало 3 магазини й 42 кіоски, де можна було купити періодичні видання. Тепер залишився один магазин і 12 кіосків. Кіоски старі, а на розміщення нових важко отримати дозвіл. Замість них з'явилися «буди» з піцою та хотдогами, а біля ратуші, каже Євгенія Федорівна, продовольчі кіоски нагадують вагончики, які вивозили на тракторний стан. Але, очевидь, комусь це вигідно.

Євгенія Федорівна зізнається, що за своє життя жодного разу не відпочивала на курорті. Просто не розуміє, для чого це потрібно. Адже прекрасно можна відпочити й удома. Для неї таким відпочинком є вишивання. А останнім часом жінка захопилася вирощуванням квітів, доглядом за садом. Каже, що в неї на подвір'ї так усе квітне, що навіть закохані стали призначати зустрічі біля її паркана. Можна сказати, що все, за що береться Євгенія Федорівна, їй удається. Тож колектив газети «Голос України» щиро вітає її з ювілеєм і зичить здоров'я, енергії, оптимізму та всіляких гараздів. Сама ж Євгенія Федорівна каже, що мріє про внучку. Виростила двох дітей, має двох онуків, а ось внучки бракує. Тож хай дочекається якщо не її, то правнучки.

Дарина НАЗАРЧУК.

Фото автора.

ПРИВІТАННЯ

Любі жінки!

Від щирого серця та з великим задоволенням вітаю вас із справжнім весняним святом, святом жіночності, краси та кохання — 8 Березня!

Без вас, дорогі наші жінки, не було б стільки світла, любові й тепла.

Ви наповнюєте будні яскравими й теплими фарбами, добром, спонукаєте нас, чоловіків, до шляхетних вчинків і добрих справ.

Велике спасибі вам, милі жінки, за материнську ласку й мудрість, ніжність і добре слово.

Нехай кожен ваш день буде сонячним і радісним, довкола вас панують любов і гармонія, а на вашу честь розквітають квіти й звучить музика.

Будьте завжди усміхнені, сповнені надій, оптимізму та справжнього щастя.

Бажаю вам щастя й удачі, міцного здоров'я, здійснення всіх мрій та бажань.

Хай у ваших оселях завжди панують мир, злагода, добробут і кохання.

Сергій МІЩЕНКО,
голова Комітету Верховної Ради України з питань правової політики, народний депутат України від Блоку Юлії Тимошенко.

Дорогі й славні, прекрасні й самовіддані наші жінки!

Радісно вітаю і сердечно поздоровляю вас із нашим спільним особливим святом — Днем 8 Березня!

Це свято є справді особливим, бо воно щороку відкриває для всіх нас весну. Саме цей особливий день нагадує всім чоловікам про їхній обов'язок завжди бути люб'язними і щиросердними до жінок, поважати і шанувати прекрасну половину людства, яка несе в собі величну місію продовження роду.

Дорогі мої! Ми з вами добре знаємо — все те добре, що кожен з нас, чоловіків, носить у своєму серці, отримав від наших дорогих жінок: матері, бабусі, першої шкільної вчительки, дружини.

Жінки виховують чоловіків своєю неповторністю, ніжністю, терпінням, любов'ю, самопожертвою, відданістю.

Жінки завжди дають чоловікам приклад працелюбства своєю щоденною, часом невдячною, роботою, піклуванням про злагоду в родині й про сімейний добробут, попри всі негаразди, несуть на своїх плечах важку ношу обов'язку і високої відповідальності за щастя своїх дітей.

У цей особливий для всіх нас день від усього серця бажаю вам, дорогі наші подруги, колежанки, співробітниці й симпатії, доброго здоров'я, благополуччя, радості в серці й любові у ваших родинах, належного, справедливого визнання вашої важливої жіночої місії з боку держави, щастя і успіхів у всіх ваших добрих справах.

Щиро ваш,
Віталій КОРЖ,
народний депутат України (фракція БЮТ).

СУЧАСНИЦЯ

Капітан Таня

— Дуже рада познайомитися, я — Таня, — приязно і впевнено, по-чоловічому, подала руку симпатична брюнетка, одразу переконавши, що переді мною — неординарна жінка.

Так, цього разу жіноче свято вона зустрічатиме вдома, що буває нечасто.

— Торік, — розповідає Тетяна Олійник, капітан далекого плавання, — міжнародне жіноче свято розпочалося для мене о шостій ранку, коли заступила на капітанський місток, і справді по-міжнародному: вела теплохід від одного румунського порту до іншого. І лише вже увечері чоловіки мої дістали квіти, накрили дуже гарний стіл, влаштували мені свято.

— Чи не сумуєте без жіночого товариства?

— Звичайно, тому, тільки-но прибуваю додому, збираю своїх подруг, люблю з ними спілкуватися, але й роботу свою дуже люблю. Нині вже й син Орест біля мене, він — помічник капітана. Я так скажу: народила я одну дитину, але завжди вважаю, що в мене їх двоє. Ще в першому класі привів син додому свого ровесника і сказав: «Хочу, щоб він жив у нас!». Так наша сім'я збільшилася.

Пані Тетяна каже, що безмежній любові до моря вона завдячує своєму дню народження, бо він випав на День Військово-морського флоту, а ще — своїй бабусі.

— Вона була дружиною одесита, котрий мав багато знайомих моряків, і з двох років брала мене скрізь із собою, тож я «облазила» всі до єдиного одеські пароплави, — розповідає капітан.

Вчилася Тетяна Віталіївна легко й переможно: Київське технічне училище водників, училище морського судноводіння, Херсонське мореходне, Одеська національна академія. Десять років писала дисертацію. І наукова робота була дуже практичною, адже стосувалася вона безпеки морського судноплавства.

Екіпаж теплохода «Іван Сергієнко» налічує 16 осіб.

— Чи не пригнічує чоловіків те, що ними керує жінка?

— Я ж нікого не примушую зі мною працювати, це їхнє право, але завжди при зустрічі з начальством натякаю, що моїм хлопцям слід доплачувати за те, що працюють із жінкою, — посміхається пані Тетяна. — А взагалі — з кадрами багато проблем, на флот приходить молодь, яка, виявляється, вже й мови російської не знає, а судовий журнал треба писати хоча б російською, не кажучи про англійську. А ті фахівці, яких вже на місцях навчаємо, за першої ліпшої нагоди шукають, куди піти, щоб під іноземний прапор найнятися.

Кандидат технічних наук, заслужений працівник транспорту, нагороджена Почесною грамотою Верховної Ради, почесний робітник «Укррічфлоту» — це ще не всі титули й регалії, які згадала на моє прохання Тетяна Віталіївна. Першого вересня цього року вона відзначатиме своєрідний ювілей — 30 років вірної служби на своєму місці. Тепер попереду — два місяці відпустки. Отож — скоріше додому, у свій старенький будиночок під Києвом, в якому вона, зрештою, здається, наведе порядок, бо вже запланувала ремонт. Там на неї чекає мама Людмила Володимирівна, а ще — стара кішка Фьокла, яку син, коли був малим, називав Свьоклою, тож через це тварина має ще й прізвисько: Бурячок.

А ще пані Тетяна кохається у квітах. І навіть у суворих умовах далеких плавань під її опікою й турботою на теплоході перебуває рівно сто вазонів із зеленими улюбленцями!

Олена ЛУТЧЕНКО.

Херсон.

На фото автора: капітан далекого плавання Тетяна Олійник.

Молода мама мріє про квіти.

А нюхати доводиться... промислові викиди

З вулиці Кронштадтської в Горлівці відкривається типова індустріальна панорама: терикони, шахтний копер і факел коксохімічного заводу. Запахи в селищі — відповідні. Місцева мешканка Людмила Афоніна каже, що, виїжджаючи з рідного краю, відчуває проблеми з акліматизацією: «Я їздила до Києва, працювала там два роки. Пам'ятаю, перші тижні мучилася від головного болю. Там навколо сосни, повітря зовсім інше. Повернулася додому — знову погано, важко дихати. Потім звикаєш».

Молода жінка за фахом — муляр-штукатур. До столиці покликав чоловік, який раніше влаштувався на заробітки до приватної фірми. Умови проживання — будівельний вагончик влітку і взимку, саморобний душ. Однак платили добре. За словами моєї співрозмовниці, київська зарплата дає змогу накопичити грошей на власну квартиру в Горлівці. Повернулася Людмила за кілька місяців до пологів. Народила і виховує сина Сашка, якому виповнилося рік і п'ять місяців. Живе із мамою, вітчимом і молодшим братом. Чоловік залишився в Києві — так само працює на будівництві.

— У нас там багато з'явилося друзів, — пригадує Людмила. — Були люди із Західної України, зі Східної, різних національностей: українці, росіяни, татари. Але працювали дружно, нормально спілкувалися. Всі різними мовами, але одне одного розуміли. Нам дуже подобалося. Жодних проблем не виникало.

Серед знайомих Людмили багато хто виїхав на заробітки: до Донецька, Криму, Києва, Москви. І секрет не у відсутності роботи в рідному місті, а в іншому рівні зарплат. Крім того, молодь хоче жити там, де цікаве міське життя. «Наприклад, із нашого селища до центру їздить лише один маршрут, звісно, що автобусів. Вони часто ламаються, трапляється, один чи два на рейсі. Ущент забиті. Скільки просили пустити сюди побільше маршруток, ніхто цього не зробив».

Коли моя співрозмовниця навчалася у школі, сім'я жила дуже скрутно. Людмила пригадує, що серед школярів сильно відчувалося класове розшарування. «В моїй школі дуже відрізнялися діти банкірів чи заможних батьків від таких, як я. Їх частіше викликали на уроках, ставили їм кращі оцінки. Вчителі давали тобі знати, що ти — ніхто. Із алгебри я ніколи не отримувала вище п'яти балів за 12-бальною системою. А пішла до училища — стала отримувати 11 і 12 балів за алгебру. Мені вперше в житті сподобалося вчитися. Історію дуже полюбила. Уроки професії були цікаві. У нас була дуже гарна майстер Любов Олексіївна Певцева, я в неї багато чого навчилася».

Після закінчення училища дівчина стала підшуковувати роботу і звернулася до центру зайнятості. Там дали направлення до будівельно-монтажного управління: мовляв, спробуй. Випускницю взяли маляром-штукатуром. «Я повинна була фарбувати, білити, штукатурити, однак мене відправляли разом із підсобними робітницями копати вручну траншеї і каналізаційні ями. Звичайно, довго цього я не могла витримати», — скаржиться Людмила. Після двох місяців такої роботи вона розрахувалася.

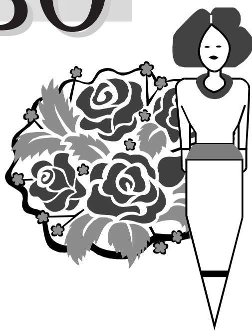

У Людмили — неабиякий досвід, тож намагається прищепити любов до навчання молодшому братові. Щоб обов'язково після школи — до технікуму чи інституту. А сама планує після того, як підросте Сашко, піти далі вчитися — на товарознавця. Вже й роботу собі підшукала в супермаркеті. Людмила зізнається, що найбільше їй подобалося працювати в кіоску з продажу квітів. Хоча і важко було — у двовідерних вазах постійно міняти воду, обприскувати квіти в спеку, щоб краще зберігалися, — але така краса! «Я і букети навчилася складати, і все встигати. Так цікаво й захопливо, — із мрійливою посмішкою пригадує моя співрозмовниця. — Колишня господарка відкрила ще одну точку на ринку, кличе торгувати дитячими і чоловічими речами. Але не хочу. Торгівля зараз погано йде, а на п'яти відсотках, що платять реалізаторам, не постоїш. Заробиш лише на проїзд туди-назад».

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Фото Валентини БАРДАР.

Автору рецепта «картопля по-уланівськи» пропонували в Москві квартиру

Глафіра Дорош **(на знімку)** вміє готувати з другого хліба 22 (!) страви. Фірмовий рецепт «... по–уланівськи» з'явився випадково

— Приїхали тоді до нас у кафе «Уланів» зарубіжні гості, — згадує 86-річна майстриня. — Коли це було? Дуже давно, як баба дівкою була, либонь, наприкінці 50-х років. Кафе при дорозі у нашому ж селі Уланів. Кухня — пальчики оближеш: усе свіженьке і вибір страв великий. Перших і других — не менше чотирьох-п'яти, обов'язково готували на замовлення клієнтів, що кому до вподоби. Завжди пропонували домашні ковбаси, кров'янку, сальтисон. Мали своє підсобне господарство, поруч — ставок з рибою. Люди переказували одне одному, як смачно в Уланові годують, то хто не їде, то й зупиниться перекусити.

Заїхали якось гості з-за кордону. Їм хотілося по-особливому догодити, згадує Глафіра Василівна. Нечасто тоді такі пташки до нас залітали. «Як зараз пам'ятаю, замовили вони картоплю, фаршировану м'ясом. Ми її обов'язково проварювали у киплячій олії. Більші бульби нафаршировували, а з меншими що робити? Їх не нафаршируєш. То я ту картоплю теж швиденько опустила в олію. Вона так гарно підрум'янилася. Під руками був натертий часник для пиріжків з горохом. З нього зробила соус, полила дрібненьку картопельку, прикрасила зеленню і теж подала до столу».

Гості аж тарілки вилизали, усміхається досвідчений кухар. Подякували, і бачу, хочуть щось спитати. Рецепт просять. А я все ще не второпаю, про що йдеться. Кажу, мовляв, так і так, готується м'ясо, тоді фарширується картопля. А вони перебивають: ні-ні, та, що без м'яса, як готується?

Кухарки як розповіли про те, що закордонні гості вподобали картоплю по-уланівськи, то вже й механізатори давай просити: приготуйте і нам таку страву. Вона довго тепло зберігає, тому можна було в поле везти, не кутаючи. Так гарно пішла ця страва, що готували її щодня. Коштувала вона тоді по шість копійок. А борщ і пиріжок з горохом — 12 копійок.

Не думала-не гадала тоді Глафіра Василівна, що з часом її фірмову страву готуватимуть у кращих ресторанах Києва і Москви. А вона сама проводитиме у цих закладах харчування, як нині кажуть, майстер-класи. Славу рецепту Глафіри Дорош принесла публікація в «Известиях». Після відрядження на Вінниччину на початку 60-х років минулого століття журналісти цього видання опублікували велику статтю під заголовком «Картошка по-улановски». «Отоді почалося!.. — усміхається співрозмовниця, згадуючи роки популярності, про яку і мріяти не могла. — Стала, як артистка, фотографують, по телевізору в Москві показують, по радіо розповідають. Працювати не було коли...»

— У Москві мене протримали не день і не два, — згадує Глафіра Василівна. — Вже на телебаченні розповіла, які ми в себе в Уланові готуємо страви, вже повозили мене по ресторанах, там теж засукували рукави... Додому хочу, а мене все возять та возять».

Несподіванка чекала вінничанку наприкінці відвідання столиці тодішнього Союзу. В одному з великих ресторанів її запросив директор на окрему бесіду. «Бачу, заходить здалеку, про те, про се розпитує, як мені там у селі ведеться, а я ніяк не втямлю, до чого все це. Аж коли сказав, що хочуть запросити мене на роботу, все зрозуміла». Пані Дорош без роздумів відмовилася стати москвичкою. «Він, мабуть, подумав, що набиваю ціну, — продовжує Глафіра Василівна. — Тому каже: я вас розумію, ви хвилюєтеся, що не буде де жити, але це вже наш клопіт забезпечити квартирою...»

Приблизно те саме відбулося у пані Дорош у Києві і Вінниці. «Я не могла нізащо залишити своє село, — дотепер переконана Глафіра Василівна. — Я землю люблю, квіти, господарство». Листи їй у ті роки носили мішками. Писали з усіх усюд — від Камчатки до Середньої Азії. Всі просили рецепти її страв. Не встигала відписувати. Відмахнутися теж було негоже. Попросила у знайомих, щоб надрукували її рецепти друкарським способом. Після цього залишалося лише конверти підписувати.

55 років відпрацювала кухарем у рідному селі Уланів моя співрозмовниця. Спочатку у кафе, а потім у ресторані. Вони мали таку ж назву, як її рідне село на березі річки Снивода. Професія кухаря дісталася у спадок від мами. Їй потрібна була помічниця. Тож уже з чотирнадцяти років донька стояла коло печі з мамою. Закінчила курси кухарів у Києві. Іспити склала на відмінно. Викладачі дивувалися, звідки у дівчини таке вміння, а головне — бажання готувати кожну страву з душею. «Як воно подобається, то з цим уже нічого не поробиш», — промовляє майстриня. Орден Трудового Червоного Прапора теж на кухні заробила. І не соромиться цього, бо робота ця не легша, ніж в ланці чи на фермі.

Внучки Глафіри Василівни — Наталя та Світлана, як і невістка Неля, знають всі її рецепти. А правнуки, їх у неї четверо, ще малі. Тож їм уже про картоплю баби Глафіри матері розкажуть. Прийде час...

Віктор СКРИПНИК.

Уланів
Хмільницького району
Вінницької області.

Фото Оксани ПУСТОВІТ.

РЕЦЕПТИ ГЛАФІРИ ДОРОШ

КАРТОПЛЯ ПО-УЛАНІВСЬКИ:
на один кілограм картоплі — 500 грамів олії, олію довести до кипіння, опустити картоплю (розміром з куряче яйце залишити цілою, а більшу розрізати на частини), смажити на невеликому вогні до рум'яної шкірочки. Потім викласти на блюдо і полити часниковим соусом (часник розтерти з сіллю і олією). Якщо з часником комусь страва не підходить, можна замінити на смажену цибулю. Смаку і краси страві додасть викладена зверху зелень — кріп і петрушка.

ПЕЛЬМЕНІ ПО-УЛАНІВСЬКИ:
натерти картоплю, як на картопляники (деруни), сік віджати, додати яйце, борошно, сіль, замісити з цього тісто, окремо приготувати м'ясний фарш і наліпити пельмені, відварити, а тоді обсмажити в олії.

ТЕСТ

Полюбіть себе, красиву!

Турбота про свою зовнішність властива кожній жінці будь-якого віку і характеру. Однак хіба мало ми знаємо таких, хто, створивши родину, всі сили й турботу віддають своєму дому, порядку в ньому до такої міри, що на себе часу не залишається! А як ви розв'язуєте цю проблему? Перевірте себе, відповівши на запитання тесту, який пропонують словацькі соціологи.

1. Чи акуратно складений у шафі ваш одяг? (Так — 3 очки, більш-менш — 2, ні — 1).

2. Чи готуєте ви з вечора все, що надягнете завтра? (Так — 3 очки, не завжди — 2, звичайно ні — 1).

3. Якщо у вас відірвався гудзик... (Пришиваєте одразу — 3 очки, коли буде час — 2, лише після того, як на це звернули увагу інші, — 1).

4. Як ви «доглядаєте» за своїм одягом? (Дуже дбайливо — 3 очки, лише перед тим, як надягти ту або іншу річ — 2, зовсім не доглядаєте — 1).

5. Як ви носите взуття? (Віддаєте в ремонт, якщо необхідно, — 3 очки, маєте різне взуття для дому, роботи, прогулянок — 2, носите туфлі, поки вони не розваляться, — 1).

6. Як часто відвідуєте перукарню? (Регулярно — 3 очки, перед святами — 2, лише тоді, коли на себе вже не хочеться дивитися, — 1).

7. Як ви ставитеся до косметики? (Як до щоденної необхідності — 3 очки, як до важливої частини гігієнічного догляду за собою — 2, вважаєте покупку косметичних засобів марною витратою грошей — 1).

А тепер підіб'ємо підсумки

7—14 очок. Ви не позбавлені елегантності, але невеликі огріхи, наприклад, стоптані каблуки, відірваний гудзик або пляма на жакеті, можуть завадити тому враженню, яке ви справляєте на оточуючих.

15—21 очко. Своїй зовнішності ви приділяєте достатньо уваги і квітнете у цьому. Друзі дивляться на вас із задоволенням, а дехто із приятельок — навіть із заздрістю. Якщо ви ще й устигаєте піклуватися про чоловіка, сімейний затишок, то вам просто не можна ціни скласти!

Прив'язували до ноги «колоду» тим, хто ще не одружився...

НАШІ ЗВИЧАЇ ТА ОБРЯДИ

Ідея перетворитися на один день на знаменитих «фараонів», як у драматурга Олексія Коломійця в однойменній п'єсі, прийшла депутату Черкаської міської ради Станіславу Сахну. Нею він поділився зі своїм другом, директором туркомплексу «Росава», Миколою Петренком. І неспроста, адже Микола Іванович, великий дотепник і вигадник, встановив біля готелю пам'ятник українському веренику, а в ресторані — самогонному апарату й діду Панасу.

Поки говорили-радились, як відсвяткувати 8 Березня, щоб і прекрасну половину здивувати, і себе не забути, згадали про Масляну та «Колодія». Цього року якраз на Міжнародний жіночий день припадають ці улюблені, та, на жаль, уже призабуті обрядові дійства наших предків. Отож переддень свята 8 Березня, котре не визнають переконані феміністки (а їх також потрібно було зацікавити), перетворився на майдані перед Вареником та Козаком у чудове свято Весни. Як і обіцяли, організатори веселощів пригощали жінок пухкими варениками. Молодь палила солом'яне опудало, закопувала горщик з кашею, прив'язувала до ноги «колоду» тим, хто ще не одружився, водила «подоляночку» і співала веснянок.

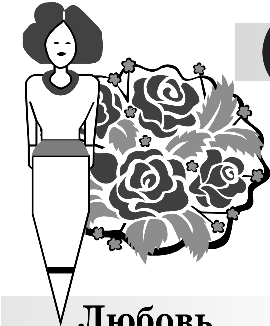
Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаси.

Фото автора.

На знімку: Станіслав Сахно, Микола Петренко (відповідно, третій і другий праворуч) разом із друзями-«фараонами» ліплять вареники для черкаського жіноцтва.

Любовь

Где расстоянье — не преграда,
Где есть доверие словам,
Любовь — желанная награда —
Ниспослана богами вам.
Она предательства и горя
Сотрет и разметает прах,
Превыше солнца, глубже моря
Её божественный размах.
Любви не ведомы запреты —
Над ней и смерть теряет
власть;
Она не слушает советы,
Ее советчик — только страсть.
Я сдвину каменные горы,
Я время приостановлю,
Увидев пламенные взоры
И ощутив, что Я — люблю!

Вероніка ДЕРКАЧ.

Краси не буває багато

Музей кімнатних рослин більш як два роки діє при Старосинявському навчально-виховному комплексі місцевої гімназії. Дивовижні квітучі цикламени, пишні бальзаміни, рожеві бегонії та вибагливі фіалки, чудернацькі екзотичні рео і пурпурові кислиці, навіть широколистий банан заворожують усіх, хто сюди приходить. Господар музею — вчитель-біолог Євгенія Трончук. А допомагають їй гуртківці та вихованці 41 групи гімназії.

Музей зібрав рослини з Японії, Південної та Північної Америки, Азії, Китаю, Африки та Австралії, Малайзії та Північної Європи.

Їх потрібно вчасно пересаджувати, підживлювати, поливати, та найголовніша і дуже копітка робота — створення для них наближених умов того середовища, звідки вони родом. Тому юні квітникарі, використовуючи спеціальну літературу, розвивають світогляд і створюють дивний світ краси. Учні проводять дослідницькі, лабораторні, практичні роботи.

— Улюблена справа, — каже Євгенія Трончук, — формує особистість: діти прагнуть зробити все якнайкраще, допомагають одне одному. Мені самій доводиться працювати з рослинами протягом літа, іноді до ночі. Частину вазонів вирощую вдома, щоб квіти акліматизувалися, а потім пересаджую. Праця нелегка, але задоволення величезне...

Оксана БОНДАРЧУК.

Хмельницька область.

ЗАПИТАННЯ ВОВОЧКИ

Є щось новеньке?

Мені довелося здавати пробні тести. Чим вони відрізняються від нинішніх?

Микола МІРЧЕВ,
випускник 2007-го.

Приазовський район Запорізької області.

Зовнішнє незалежне оцінювання знань — обов'язкова умова вступу до вузу.

Вперше в Україні випускники здаватимуть тести з 11 предметів.

Результати оцінювання за трьома з них — українська мова, математика та історія — можна зарахувати в атестат.

Термін дії сертифікатів — рік. Наступного року тим, хто не вступив або не використав результати зовнішнього оцінювання знань, тести доведеться передавати.

Прохідний бал установлює вуз. Але він має бути не нижчим за 4 за 12-бальною системою і 124 — за 200-бальною.

У конкурсі сертифікатів не беруть участі ті, хто проходить практику в центрах довузівської підготовки (курси, спеціалізовані ліцеї, школи, з якими є договори на вступ до конкретних вузів, тощо).

Отримала премію разом з онуком

СЛОВО ПРО ВЧИТЕЛЯ

Серед тридцяти лауреатів педагогічної премії за 2007 рік, встановленої Верховною Радою України, єдина представниця позашкільних навчальних закладів — директор вінницького Палацу дітей та юнацтва Лариса Грінченко (на знімку).

— Такий щасливий збіг обставин буває, певне, раз у житті, — у пані Лариси очі від радості світяться. — Спочатку внук Максим зателефонував: «Бабусю, я став лауреатом Міжнародного конкурсу скрипалів імені Лисенка», а потім привітали мене з Києва.

Досягненням онука, здається, пані Лариса пишається більше. Чому парламент преміював її? Може, тому, що члени Комітету Верховної Ради з питань науки і освіти одне із своїх засідань проводили у Вінниці. Коли побували у Палаці дітей та юнацтва, зізнались, що виходити звідти не хотілось.

— У першому класі я дуже плакала, бо ніяк не могла намалювати... драбину, — усміхається пані Лариса. — Було дуже соромно перед учителями. Я, до речі, сиділа разом з ними на кожній педраді. Мама, вчителька, не мала з ким залишати мене дома, тому брала з собою. Я сиділа в куточку і слухала про всі успіхи і негаразди сільської школи. Перед тим відсиджувала мамині уроки задовго до того, як стала ученицею.

Мама Лариси Павлівни мала дві спеціальності: агронома і вчителя. Лариса пішла тією самою дорогою і закінчила Вінницький педінститут, де опанувала російську філологію. Тут же вчилася молодша донька Наталя. Старша, Тетяна, випускниця Одеської консерваторії, працює викладачем у «сімейному» вузі — тепер педагогічному університеті імені Коцюбинського. Онук Максим — третьокурсник Національної музичної академії імені Чайковського.

У 169 гуртках, секціях, студіях Палацу дітей та юнацтва проводять дозвілля 3,5 тисячі вінничан. «Починаючи з третьої години дня і до дев'ятої вечора у нас людно, як на Хрещатику, — усміхається співрозмовниця. — Дітки мають можливість розвивати свої здібності і нахили. Тому я і мої колеги активно відстоюємо позашкільні заклади, які не менш важливіші за школи.

Окремі можновладці, на жаль, цього не розуміють. Інакше ці установи не фінансували б «через кому».

Одне з бажань директора — видати книжку про заклад, через який з часу його заснування у 1935 році пройшли тисячі дітей.

П'ять років директор разом з колегами працювала над науково-методичним посібником про формування особистості гуртківців та розвиток їхнього творчого потенціалу на основі принципів особистісного виховання. Робота отримала схвальний відгук на загальнодержавному семінарі керівників позашкільних закладів, який проводили на базі Палацу дітей та юнацтва. Нині науковою розробкою користуються у багатьох позашкільних закладах країни.

— Ми вже визначили і тему на наступне п'ятиріччя, — ділиться задумами пані Лариса. — У черговому посібнику розповімо, як маленькому «сонечку» знайти своє місце під великим Сонцем...

Віктор СТЕПАНОВ.

Вінниця.

Фото автора.

КЛАСний керівник!

У гімназії № 315 чимало талановитих учителів, з якими щоразу знову й знову хочеться поринути у світ знань. Але нашому 8-а, вважаю, особливо пощастило. Учителька української мови й літератури Тетяна Володимирівна Топіха (на знімку) дуже хороший педагог і класний керівник. Завдяки їй, клас — велика родина, колектив, де справді «один за всіх і всі за одного». Його можна порівняти з механізмом, де все злагоджено працює. А Тетяна Володимирівна в ньому — з'єднувальна ланка, може організувати і похід до театру, і поїздку за кордон.

Згадую подорож до Угорщини. Купальні, музеї, замки...

Знаючи нашу непосидючість, улюбленій вчительці довелося докласти чимало зусиль, щоб кількість школярів, які виїхали з України, відповідала числу тих, хто повернувся на Батьківщину...

А які цікаві у нас уроки української літератури! Старанними нашої Тетяни Володимирівни ми всі на них — учасники подій, змальованих у книжках: пливемо на козацьких чайках зі славними отаманами, шукаємо кращого життя з Остапом і Соломією, співпереживаємо поетам в їхніх почуттях і прагненнях.

З нагоди 8 Березня хочеться побажати Тетяні Володимирівні, як і всім вчителям, щастя, міцного здоров'я і гарних учнів.

Згодом, коли ми закінчимо школу, у нас у всіх будуть різні професії. Хтось із моїх однокласників стане агрономом, хтось — менеджером, ученим або навіть міністром. Будуть і ті, хто піде шляхом Тетяни Володимирівни, візьметься сіяти розумне, добре, вічне. І нехай це пролунає банально, не сумніваюся, що всі двадцять шість її нинішніх учнів виростуть гідними людьми. Тоді не раз зі словами подяки згадуватимемо такого КЛАСного керівника.

Гадаю, під цими рядками, не роздумуючи, підпишеться весь 8-а.

Тетяна ДРУЖЕНКО,
учениця 8-а класу.

Київ.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Музей не тільки для послів

ШИРШЕ КОЛО

Шкільні музеї були і залишаються надзвичайно важливим засобом вивчення духовної спадщини. Розповім про один з них.

У травні 1999 року в Київській гімназії східних мов № 1 урочисто відкрили музей історії українського війська. Ідея його створення належить Павлу Антонюку, тодішньому директору гімназії. Павло Павлович — ветеран Великої Вітчизняної війни, кандидат педагогічних наук, у далекому 1941-му — легендарний 15-річний лейтенант-розвідник.

Гімназія, пам'ятаю, звернулася до різних установ та організацій, які допомогли зібрати експонати, надали ксерокопії документів та фотографій.

Сьогодні у музейній кімнаті можна ознайомитись з матеріалами про київських князів, гетьманів, ватажків національно-визвольного руху, захисників землі від чужоземних загарбників, громадських діячів тощо.

Та найбільше вражають відвідувачів діорама «Запорозька Січ», виготовлена дітьми, особисті речі партизанів; зразки бойової зброї часів Другої світової війни, знайденої колишніми учнями у Святошинському лісі; макет підводного човна «Петро Сагайдачний» та козацької церкви, зробленої із сірників також учнями; земля, привезена гімназистами з різних куточків країни.

Шкільний музей — не закрита кімната, в якій час від часу витирають пил та заводять гостей. Для школярів тут проводять тематичні та оглядові екскурсії, уроки з історії, літератури та військової підготовки, зустрічі з військовими та ветеранами.

При музеї працює гурток «Історії українського війська». Гуртківці займаються і пошуковою роботою. З великим інтересом вони проводили акції: «Ордени і медалі в моїй родині», «Слід Великої Вітчизняної війни в моїй сім'ї», «Я — нащадок свого роду» тощо.

Учні також доглядають могилу Героя Радянського Союзу снайпера Василя Григоровича Зайцева, опікуються його дружиною. Зінаїда Сергіївна з радістю відвідує нашу гімназію та бере участь у найрізноманітніших шкільних заходах.

Саме за її участі ми створили в музеї куточок про легендарного снайпера, мовного захисника Сталінграда Василя Зайцева.

Гості гімназії, а це посли та аташе країн Сходу, вчителі та студенти із Китаю, корейські волонтери, учасники науково-практичних конференцій, семінарів, олімпіад зі східних мов, письменники та представники державних установ та органів влади неодмінно відвідують наш музей. Вони бачать, як гімназисти вивчають історію своєї Батьківщини, як формується свідомість, виховується патріотизм. До речі, наш музей відвідують й учні з інших шкіл Києва...

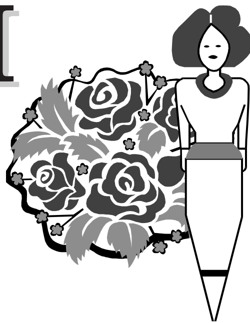
На превеликий жаль, найнижчі результати тестування у 2006—2007 навчальному році школярі показали з історії. Причина ганебних результатів — діти не люблять історію, бо не розуміють її. Цього, на щастя, не скажеш про наших учнів.

Ольга СОЛОМОНЮК,
керівник музею, науковий кореспондент Інституту педагогіки АПН України.

На знімку: члени музейного гуртка з керівниками музеїв гімназії Надією Олімпієвою, Ольгою Соломонюк **(праворуч)** та ветераном Великої Вітчизняної війни Любов'ю Приходько.

Фото з архіву шкільного музею.

З ПОШТИ

Незабутній подарунок

ВІР НЕ ВІР, А НЕ КАЖИ «БРЕШЕШ»

Напередодні 8 Березня згадався смішний випадок. Це трапилося ще до того, як наша Україна стала незалежною. Пішла хвиля дефіцитів. Люди скуповували «підпільні» пральні порошки, мило й т. п. У якийсь період зник лак для волосся. Для мене це стало справжньою трагедією. Моє неслухняне волосся зранку доводило до сліз. Наближалося 8 Березня...

Ближче до обіду подзвонили у двері. Відкриваю — стоїть мій друг з букетом квітів і подарунковим пакетиком. Заглянула всередину й не повірила своїм очам — лак для волосся! Щоправда, флакончик був якийсь дивний, маленький, тоненький, а на ньому — блискуча етикетка з ієрогліфами. Але це мене анітрохи не збентежило. «Закордонний «трофей», — подумала тоді я. І, сяючи від радості, одразу взялася вкладати непокірливу шевелюру.

Коли зачіска була готова, я взяла лак і надавила на розпилювач. Від струменя їдкого запаху, що вирвався, мій кавалер скривився й закашлявся. «Це лак?» — запитала я, поправляючи волосся, яке злиплося й обважніло. Той знизав плечима. Вирішивши, що це якийсь супер-дезодорант для чоловіків, я запропонувала йому побризкати їм під пахвами. Хлопець мій, хоч і знехотя, але зважився на експеримент. Але коли його пахви склеїлися, ми переконалися, що це все-таки лак. Порадившись, вирішили, що цей засіб більше підійде моїй подрузі з довгим твердим кучерявим волоссям, і поспішили зробити їй презент.

Подарунок вручили в день її весілля. Щаслива наречена не могла нарадуватися! Ми її попередили, що бризкати треба потроху, у зв'язку із «сильною фіксацією» і специфічним запахом... Через деякий час вона поділилася враженнями. Після обробки волосся «лаком» її шевелюра «зацементувалася» і стала нагадувати віник, змазаний риб'ячим жиром. А наречений, переступивши поріг будинку й втягши носом повітря, поцікавився, чим труїли тарганів...

Правда відкрилася трохи пізніше, коли хтось надірвав куточок наклейки й помітив під нею ще один напис. Польською мовою був написано: «Лак для взувки»...

Ірина ВЛАДІНА.

Київ.

ФОТО З КОНВЕРТА

Зі святом, рибоньки!
Фото Сергія АНДРУСЕНКА.
Петрове Кіровоградської області.

ТВОРЧІСТЬ ЧИТАЧІВ

Боже! Дай жінкам всього...

Дай же, Боже, здоров'я всім нашим жінкам,
Щоби вірно із нами кохались.
Хай їм грець, тим непроханим їхнім рокам,
Що на плечі жінкам повсідались.
Щоб на вид жіночки, як дівчата були...
Щоб розкішні були ваші коси,
Щоб садили ви нас за багаті столи,
Щоб зблудилася десь ваша осінь.
Щоби юність світилася в ніжних очах,
Волошкове щоб квітло кохання,
Щоб солодкий цілунок застиг на губах
І беріг ваші сни до світання.
Щоб усі починались молитвами дні,
Щоб з усмішками ви засинали,
Щоб вам квіти в лугах уклонялись до ніг
Лиш за те, що ви вірно кохали.

Петро ПРАВДОЛЮБ.

Летава
Чемеровецького району
Хмельницької області.

Вісім тюків і томик віршів про кохання

Якось місяці два тому їхала я в плацкартному вагоні харківського поїзда, куди дві тендітні жінки внесли вісім тюків (кожен з них від 50 до 70 кілограмів).

Після посадки сіли, трохи віддихалися й почали розпихувати тюки на треті полиці вагона, щоб вони не заважали переходжим. Я не могла собі уявити, як вони піднімуть їх на висоту, і попросила парубка, що сидів поруч, допомогти жінкам. Утрьох вони ледве заштовхали, бо тюки важко влазили на полиці.

Розмістилися. Як завжди, в дорозі починається більш відверта розмова тому, що кожний упевнений — із цими людьми навряд чи коли ще зустрінеться. Виявилося, що мої попутниці їхали не в Харків, а у Воронеж. У Харкові їх очікувала пересадка, і я знову жахнулася, скільки їм ще доведеться потрудитися, і відразу запитала: що ж в Одесі є таке, що дешевше, ніж у Росії? Відповідь мене вбила остаточно, бо вони везли з Тирасполя постільну білизну. Одна з жінок, та, що старша, пенсійного віку, віддає всі сили, щоб допомогти дочці з неповнолітньою дітворою. Її чоловік питущий, і від нього жодної допомоги. Інша — 27 років, її племінниця, незаміжня дівчина. Це її так званий бізнес, за рахунок якого вона живе. Обидві вони були не те, що милі, а прекрасні у своїй величі непосильної праці. Але найбільше мене вразило не це, а коли старша з них, Олена, піднявшись на другу полицю, гукнула племінницю й попросила подати їй із сумки книгу. Вона перед сном хоче почитати.

— Що ж ви читаєте? — поцікавилась я.

— Вірші про кохання, — й показала томик «Рядки кохання».

І я подумала, що в житті жінок є щось непояснене навіть для них самих. І цим «слабким» істотам недозволенно носити такі баули на жіночих тендітних плечах.

Людмила ОПРОНЕНКО.

Одеса.

НАПИШУ ВАМ І Я

Допоможіть отримати заощадження

Ми, жителі сіл Коритне та Бережонка Вижницького району Чернівецької області, звертаємося до «Голосу України» по допомогу. У нас виникли деякі ускладнення з отриманням тієї нещасної 1000 гривень із знецінених радянських вкладів.

Днями стояли в черзі, щоб зареєструватися в сільській ощадкасі. А тепер ще треба їхати в район (за 25 км), щоб отримати цю тисячу. Там займають чергу з опівночі, якщо запізнився, можеш повертатися назад. Вистояти в черзі теж не кожен зможе — здоров'я вже не те.

Ми вкладали свої гроші в ощадкасу в селі. То хіба не можна організувати видачу вкладів за місцем проживання? Зверталися у районне відділення Ощадбанку, там відповіли, що їм прийшов транш у доларах, і тому вони не можуть видавати за місцем проживання. Навіщо нас дурити?

По радіо слухаємо, що є райони, де вклади приносять людям додому листоноші, а у нас навіть натяку на це немає. Допоможіть, будь ласка, отримати гроші...

Від імені пенсіонерів і жителів сіл Коритне і Бережонка — М. КАЛЕНЧУК.

Вижницького району
Чернівецької області.

Ці люди колись були хазяями своїх земель...

ВІЛЬНИЙ МІКРОФОН

Демократія, у перекладі з давньогрецької, означає «влада народу». Насправді ж — нахабний і цинічний обман. Уперше про це згадав Платон, усе той само давньогрецький історик. За його відомостями, цей термін придумали аристократи з однією метою — тримати в покорі демос. Так, виборча система створює ілюзію справедливості, хоча насправді — в чиїх руках багатство, у того й влада. Пам'ятаю, як досить красномовно висловився російський олігарх Березовський: «Капітал наймає владу, й форма цього наймання — вибори». Справді, справедливих виборів у природі не існує. Про це повідав телеглядачам і колишній голова Центвиборчкому Ківалов: «А де ви бачили чесні вибори?».

Після греків термін «демократія» підхопили євреї. Вони вклали в нього свободу слова, преси, права людини, право націй на самовизначення та інше. Як результат — влада чи не над усім світом. Якщо якусь країну обвинувачують у відсутності демократії — будьте впевнені: це тому, що там вони не при владі. І список найбагатших людей у демократичних країнах підтверджує це. Україна не виняток. Почитайте хоча б книгу Климова «Божий народ», що вільно продається у вас на Майдані. От чому в нашої країни нема майбутнього. Народу вготована доля американських індіанців. З початком продажу землі ми житимемо в резерваціях. Ви самі про це добре знаєте, оскільки в курсі всього, що відбувається в Київській області. Землею нашою володітимуть іноземці, а наш люд, той, який залишиться, батракуватиме в них. І новоявлені хазяї розповідатимуть своїм гостям: «Ці люди колись були хазяями своїх земель». Така от ціна демократії...

Петро ВАЩУК.

Чонгар
Генічеський район
Херсонської області.

НАБОЛІЛЕ

Чиновники «заспокоїли», що нас переселять через 90 років

Читаю у вашій газеті про жіночі долі та й заплакала: а хіба у мене легша? Я сама виховую п'ятьох дітей (їм чотирнадцять, шість, п'ять, чотири і три роки), бо мій чоловік помер від туберкульозу. Практично не маємо власного житла — сільрада виділила нам під нього приміщення старенької школи. Тут сиро, тому діти часто хворіють. Побудувати свою хату чи купити якесь інше житло не маю можливості через бідність — увесь доход моєї сім'ї вкладається у тисячу гривень. Тут аби на харчі вистачило. Мені немає від кого чекати допомоги, бо я й сама з багатодітної сім'ї, яка не може похвалитися статками. Батько мій помер, мати хворіє на астму та ще й має на руках сина — інваліда з дитинства.

Єдиний вихід поправити житлові умови моєї багатодітної сім'ї — це переселення з чорнобильської зони (наше село віднесене до III зони) у Вишневе Київської області. Ось уже рік, як ми чекаємо на це. Але київські чиновники «заспокоїли» мене: мовляв, переселять нас через... дев'яносто років.

От і журюся: від кого чекати мені допомоги, як підняти дітей?

Людмила МЕДВЕДЮК.

Любахи
Володимирецького району
Рівненської області.

Для пенсіонера і тепло — розкіш

Шановна редакціє газети «Голос України»!

Пишу вам і сподіваюся, що все-таки повіють свіжі вітри. Я — знедолена пенсіонерка — педагог. Крім образ і принижень, з 1991 року не бачила нічого. Бачила, як старий педагог тягне відро вугілля із шахти, торгує петрушкою, жебрує. А ще навколо — грабіж та злодійство, адже не працюють, а самогон ллється рікою.

На вулиці холодно, і в мене в будинку температура не на багато вище. Зверталася я до місцевої влади, просила надати допомогу в 0,5 т вугілля, ну й що з того... Депутати Верховної Ради б'ються за свої бариші, а на народ — не звертають уваги. Тільки і розповідають, як полюють з борзими собаками та грають у гольф (тобто європейці), дітей учать за кордоном, відпочивають на Мальдівах... А я за 35 років роботи жодного разу не відпочивала навіть у санаторії в Україні. Пенсію одержую аж 587 гривень, а тонна вугілля коштує 700, виходить — я і тепла не заслужила...

Майя ГАВРИЛЕНКО.

Донецьк.

Закрите акціонерне товариство «Спільне українсько-казахстансько-російське підприємство з виробництва ядерного палива» (ЗАТ «СП УКРТВЗ»)

повідомляє про проведення річних загальних зборів акціонерів, що відбудуться 22 квітня 2008 року об 11.00 за адресою: 04071, Україна, м. Київ, вул. Костянтинівська, 31.

Порядок денний:

1. Затвердження звіту генерального директора про результати фінансово-господарської діяльності ЗАТ «СП УКРТВЗ» за 2007 рік.
2. Затвердження звіту та висновків Ревізійної комісії про результати фінансово-господарської діяльності ЗАТ «СП УКРТВЗ» за 2007 рік.
3. Затвердження фінансового звіту ЗАТ «СП УКРТВЗ» за 2007 рік.
4. Розподіл прибутку та збитків ЗАТ «СП УКРТВЗ».
5. Затвердження плану фінансово-господарської діяльності ЗАТ»СП УКРТВЗ» на 2008 рік.
6. Обрання членів Наглядової ради ЗАТ «СП УКРТВЗ» на 2008 рік.
7. Обрання членів Ревізійної комісії ЗАТ «СП УКРТВЗ» на 2008 рік.

Реєстрація учасників Загальних зборів акціонерів відбудеться 22 квітня 2008 року з 10.00 до 10.45 за місцем проведення зборів.

Довідки за тел. 568-59-88, 568-59-46.

Основні показники фінансово-господарської діяльності підприємства (тис. грн.)

№ п/п	Найменування показника	Період звітний	Період попередній
1.	Усього активів	1914,0	1869,4
2.	Основні засоби	136,3	214,7
3.	Довгострокові фінансові інвестиції	—	—
4.	Запаси	421,4	313,6
5.	Сумарна дебіторська заборгованість	1162,25	771,9
6.	Грошові кошти та їх еквіваленти	37,7	458,7
7.	Нерозподілений прибуток	(679,7)	(701,8)
8.	Власний капітал	1742,7	1720,6
9.	Статутний капітал	2422,4	2422,4
10.	Довгострокові зобов'язання	—	—
11.	Поточні зобов'язання	171,3	148,8
12.	Чистий прибуток (збиток)	45,0	(22,6)
13.	Середньорічна кількість акцій (шт.)	48447	48447
14.	Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)	—	—
15.	Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	—	—
16.	Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	8	9

Господарським судом Тернопільської області (46000, м. Тернопіль, вул. Кн. Острозького, 14-А) порушено справу про банкрутство: Товариство з обмеженою відповідальністю «Струсів Авто-1962», справа №1/Б-1000, адреса: 48127, Тернопільська область, Теребовлянський район, с. Струсів, і. к. 05520299, р/р 260033255 в Тернопільській обласній дирекції ВАТ «Райффайзен банк Аваль», МФО 338501. Розпорядником майна по справі призначено Губіцьку Н. Р., Тернопільська область, м. Теребовля, вул. Грушевського, 4, ліцензія серії АВ №158420 від 20.11.2006 р., видана Державним департаментом з питань банкрутства. Майнові вимоги кредиторів та заяви можливих санаторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) постановою від 07.02.2008 по справі № 5/207Б визнав банкрутом Комунальне підприємство «Піроліз» (84700, Донецька область, м. Дебальцеве, вул. Радянська, 79, код ЄДРПОУ 32672475, р/р 2600050002013 в Дебальцевському відд. № 6688 ВАТ «ДОБУ», МФО 394136) та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Полівода Дмитро Володимирович (ліцензія АВ № 347063, 83049, м. Донецьк, вул. Є. Жукова, б. 56, оф. 11). Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Відкрите акціонерне товариство «Енергопостачальна компанія «Житомиробленерго»

(10014, м. Житомир, вул. Пушкінська, 32/8, контактний телефон/факс (0412) 402-426, E-mail: tender@obl. zt. energy. gov. ua) проводить тендер з закупівлі ліквідних цінних паперів.

Останній термін подання тендерних пропозицій - 20 днів з моменту публікації.

Постановою господарського суду Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 16) від 25.02.2008 року по справі за №Б-7/184 визнано банкрутом СП «Завод залізобетонних виробів» облспоживспілки (пошт. інд. 76000, м. Івано-Франківськ, вул. Петлюри, 8, р/р 26000510 в Райффайзен Банк Аваль м. Івано-Франківськ, МФО 336462, код ЄДРПОУ 01735689) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Слободяна Любомира Ярославовича (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Вовчинецька, 189/57). Письмові заяви кредиторів направляти протягом місяця з моменту публікації даного оголошення.

Постановами Господарського суду Київської області визнано банкрутами та відкрито ліквідаційну процедуру щодо:

від 22.01.2008 року у справі №Б14/068-08 - Приватного підприємства «Інтервудексім» (ЄДРПОУ 32932328), що знаходиться за адресою: вул. Інтернаціональна, 14, кв. 53, м. Фастів Київської області;

від 05.02.2008 року у справі №Б14/106-08 - Товариства з обмеженою відповідальністю «АМО» (ЄДРПОУ 20571747), що знаходиться за адресою: вул. Транспортна, 2, м. Фастів Київської області;

від 20.02.2008 року у справі №Б11/037-08 - Відкритого акціонерного товариства «Укртранселектромонтаж» (ЄДРПОУ 01387656), що знаходиться за адресою: вул. Артема, 1, м. Фастів Київської області.

Ліквідатором вказаних банкрутів призначено Фастівську об'єднану державну податкову інспекцію Київської області.

Кореспонденцію надсилати на адресу Фастівської ОДПІ: вул. Кірова, 28, м. Фастів Київської області, 08500.

Втрачені печатки та свідоцтва про державну реєстрацію вказаних банкрутів вважати недійсними.

АТЗТ Торговий дім

«Альфа» повідомляє, що 23 квітня 2008 року о 9.30 год. відбудуться збори акціонерів товариства за адресою: м. Миколаїв, вул. Радянська, 13/4 з порядком денним:

1. Звіт правління за 2007 рік.
2. Звіт і висновки ревізійної комісії.
3. Затвердження річних результатів діяльності АТ, звіту правління, ревізійної комісії.
4. Розподіл прибутку та дивідендів за 2007 рік.
5. Продаж основних засобів.
6. Внесення змін до уставу.

ПРАВЛІННЯ.

Відкрите акціонерне товариство «Енергопостачальна компанія «Житомиробленерго»,

ідентифікаційний код 22048622, 10014, м. Житомир, вул. Пушкінська, 32/8.

Оголошення про проведення тендеру щодо закупівлі 40 тис. одиниць механізму СО-ЕА 05Р для зборки однофазних електролічильників було опубліковане в газеті «Голос України» від 05 лютого 2008 року ь 22 (4212).

Вартість договору (з урахуванням ПДВ) про закупівлю становитиме 3585027 (три мільйона п'ятсот вісімдесят п'ять тисяч двадцять сім) грн. 60 коп.

Переможцем визнано дочірнє підприємство «Комплектенерго», ідентифікаційний код 31515435, 01033, м. Київ, вул. Жилянська, 43а, телефон (044) 495-23-79.

По заяві ліквідаційної комісії в порядку вимог ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», Постановою господарського суду АР Крим (95006, АР Крим, м. Сімферополь, вул. Р. Люксембург/Річна, 29/11) від 2.11.08 р. по справі № 2—30/15872-2007 про банкрутство державного підприємства «Пансіонат «Таврида» (ЄДРПОУ 31763702, юридична адреса: Україна, АР Крим, м. Ялта, смт. Парковське шосе, Б-17; адреса ліквідаційної комісії: 95000, м. Сімферополь, Главпоштамт, а/с 1461) відкрита ліквідаційна процедура. Претензії кредиторів приймаються у місячний термін з дня опублікування цього оголошення.

Господарський суд Запорізької області (69061, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4):

Постановою від 25.02.2008 р., справа №21/34/08 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру стосовно Приватного підприємства «Виробничо-комерційна фірма «Медіацентр-В» (код ЄДРПОУ 33960948, 69035, м. Запоріжжя, вул. Правди, 39, р/р відсутній).

Ліквідатором призначено Шестопалова Олега Володимировича, ліцензія АБ №271557 від 18.11.05 р, 69118, м. Запоріжжя, вул. Гаврилова, 5, кв. 48, тел.: 8 (061) 22-0-7558.

Претензії кредиторів приймаються протягом 30-ти днів від публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 12.02.2008 року по справі № Б40/445-07 введено процедуру розпорядження майном боржника Селянського фермерського господарства «Агро-Альянс», зареєстрованого за адресою: 52000, Дніпропетровська область, Криворізький район, с. Суворівка (код ЄДРПОУ 30502289). Розпорядником майна боржника СФГ «Агро-Альянс» (код ЄДРПОУ 30502289) призначено арбітражного керуючого Гулу Олексія Миколайовича. Ліцензія АБ № 116144 (21200, Дніпропетровська обл., м. Новомосковськ, а/с 122). Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звернутися із заявою про визнання кредитором по справі до розпорядника майна.

До відома акціонерів Промінвестбанку

Шановні акціонери!

Спостережна Рада та Правління Промінвестбанку повідомляють, що Загальні збори акціонерів відбудуться 24 квітня 2008 року об 11 годині ранку **за адресою:** м. Київ, Столичне шосе, 133

Початок реєстрації о 10 годині

Порядок денний:

1. Звіт Правління про результати роботи Промінвестбанку за 2007 рік.
2. Звіт Ревізійної комісії та зовнішнього аудитора.
3. Обговорення та затвердження звітів Правління Банку, Ревізійної комісії та зовнішнього аудитора.
4. Щодо керівних органів Промінвестбанку.

Основні показники діяльності Промінвестбанку (млн.грн.)

Найменування показника	Період 01.01.2008	Період 01.01.2007
Активи	26 090,3	17 595,8
Капітал	2 683,2	1 573,0
Статутний капітал	200,2	200,2
Зобов'язання	23 407,1	16 022,8
Кошти юридичних осіб	10 277,1	7 727,3
Вклади населення	10 098,4	7 541,5
Кредитний портфель банку	22 202,9	14 503,6
Прибуток	234,4	222,8
Кількість платіжних карток (тис.од.)	4 022,9	3 407,4
Кількість безбалансових відділень (одиниць)	733	662
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	13 276	12 661

З павогою, Спостережна Рада та Правління Промінвестбанку

Оголошення, опубліковане в газеті «Голос України» № 34 (4284) від 21.02.2008 року про порушення справи про банкрутство ПСП АФ «Україна» (41820, Сумська область, Білопільський район, с. Рижівка, вул. Ювілейна, 4, код ЄДРПОУ 03777605) читати з наступними виправленнями: ухвалою від 28.11.2007 р. В іншій частині оголошення залишити без змін.

Закрите акціонерне товариство «Торгівельно-енергетична компанія «ІТЕРА УКРАЇНА» (код ЄДРПОУ 20005465, 01042, м. Київ, вул. Чигоріна, 2) скасовує усі довіреності (за винятком нотаріальної довіреності від 24.10.2007 р. на ім'я гр. Кандріна Олександра Миколайовича) видані від імені ЗАТ ТЕК «ІТЕРА УКРАЇНА» включно до 07 січня 2008 року.

Господарський суд Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 16) постановою від 01 лютого 2008 року по справі №Б-21/274 визнав боржника Підприємство власного господарства «Комерційний центр» Івано-Франківської облспоживспілки (вул. С. Бандери, 10-Б, м. Івано-Франківськ, Івано-Франківська область, код ЄДРПОУ 25067086) банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Хлібейчука Ігоря Михайловича (77454, Івано-Франківська область, Тисменицький район, с. Драгомирчани, вул. Миру, 10, ліцензія арбітражного керуючого серія АВ №307222 від 23.01.2007 року).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця від дня опублікування оголошення.

Господарський суд Волинської області (43025, м. Луцьк, пр. Волі, 54-а) постановою від 25.02.2008 р. по справі №4/72-Б ВИЗНАВ БАНКРУТОМ підприємця Краєвського Сергія Васильовича (Волинська область, Ратнівський р-н, с. Кортеліси, вул. Перемоги, 20, ідентифікаційний код 2832410719) та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено завідувача сектором погашення податкових зобов'язань Ратнівської МДПІ - Бебеса Валентина Васильовича (тел./факс: 8-03366-21624).

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дати опублікування оголошення.

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє:

27 лютого 2008 року внесено зміни до Реєстру банків-учасників (тимчасових учасників) Фонду. Банк-учасник Фонду Акціонерний банк "ТАС-Бізнесбанк" (м. Київ, реєстраційний номер в реєстрі Фонду № 031) змінив назву на Відкрите акціонерне товариство "Акціонерний банк "Бізнес Стандарт" (свідоцтво учасника Фонду № 028 від 27.02.2008 р.).

8-800 3081080 www.fg.org.ua

Постановою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 12.02.08 р. за справою № 27/196Б Дочірнє підприємство «Краматорське монтажне управління» Відкритого акціонерного товариства «Теплоенергомонтаж» м. Краматорськ, бул. Машинобудівників, 20, ЄДРПОУ 33199855, визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначена Дрюк Надія Олексіївна - ліцензія АБ № 116054 (84313, м. Краматорськ, бул. Машинобудівників, 53, офіс ь 7, тел. (0626) 48-96-91.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та керуючий санацією ДП «Сніжнянські центральні електромеханічні майстерні», повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс повторно виставляються активи ДП «Сніжнянські центральні електромеханічні майстерні» , які знаходяться за адресою: Донецька область, м. Сніжне, вул. Ворошиловградська, 2: 1. Будівля кисневого цеху з прибудовою (літ. В-1, в-1), будівля компресорної та насосна (літ. Г-1, Пд-1), площа - 1329,20кв. м., 1958/1970р. р., початкова ціна продажу - 87084,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок 8708,40грн. З фіксованими умовами та технічною характеристикою можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 10% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р 260077397 в ДОД ВАТ «Райффайзен Банк Аваль» м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Строк надання заяв 23 календарних днів із дня публікації у газеті до 13.00год. 31 березня 2008р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 07 квітня 2008р., у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області об 11.00 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з керуючим санацією ДП «Сніжнянські центральні електромеханічні майстерні». Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83.

Державний вищий навчальний заклад «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»

оголошує конкурс на заміщення вакантних посад по таких кафедрах: міжнародного менеджменту — професор (1 од.); **обліку підприємницької діяльності** — професор (1 од.); **політичної економії факультетів управління та маркетингу** — ст. викладач (1 од.); **теорії та історії держави і права** — асистент (2 од.).

Термін подання документів — один місяць (30 днів) від дня опублікування оголошення. До заяви на ім'я ректора університету додаються: особовий листок з обліку кадрів, автобіографія, копії дипломів про освіту, наукові ступені та вчені звання, завірені у встановленому порядку, список наукових праць та винаходів. **Адреса університету: 03680, м. Київ, проспект Перемоги, 54/1.**

Контактні телефони: 459-61-73, 456-25-82.

Господарським судом Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) постановою від 15.01.08 р. по справі №5/92-08 визнано банкрутом суб'єкта підприємницької діяльності Саїдова Хасана Дадашовича (м. Вінниця, вул. 30-річчя Перемоги, 14, кв. 83, код 2382516177)

Ліквідатором по справі призначено - ДПІ у м. Вінниці (м. Вінниця, вул. 30-річчя Перемоги, 21, тел.: 46-04-04, 46-49-56).

Господарським судом Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) постановою від 08.01.08 р. по справі №5/56-08 визнано банкрутом суб'єкта підприємницької діяльності Офілі Грегорі Егуємі (м. Вінниця, вул. 1 Травня, 54, кв. 44, код 2643826157).

Ліквідатором по справі призначено - ДПІ у м. Вінниці (м. Вінниця, вул. 30-річчя Перемоги, 21, тел.: 46-04-04, 46-49-56).

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПРОВЕДЕННЯ ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРІВ АКЦІОНЕРІВ АКБ "НАЦІОНАЛЬНИЙ КРЕДИТ"

Акціонерний комерційний банк "Національний кредит" повідомляє про проведення 25 квітня 2008 року загальних зборів акціонерів банку, які відбудуться об 11-00 годині в приміщенні Промінвестбанку, за адресою: м.Київ, провулок Шевченка, 12 з наступним порядком денним:

1. Звіт Правління банку про результати роботи АКБ "Національний кредит" за 2007 рік.

2. Звіт Ревізійної комісії та зовнішнього аудитора.

3. Затвердження звітів Правління банку, Ревізійної комісії, зовнішнього аудитора, річного фінансового звіту та розподілу прибутку.

4. Внесення змін до складу Спостережної Ради банку.

5. Збільшення Статутного капіталу АКБ "Національний кредит" шляхом збільшення кількості акцій номінальної вартості за рахунок додаткових внесків.

6. Про закрите (приватне) розміщення акцій та затвердження протоколу рішення про закрите (приватне) розміщення акцій.

7. Про затвердження переліку інших інвесторів, серед яких передбачено розміщення акцій, відповідно до яких прийнято рішення про розміщення.

8. Про визначення уповноваженого органу емітента, якому надаються повноваження на: затвердження результатів реалізації акціонерами свого переважного права на придбання акцій, що пропонуються до розміщення; прийняття рішення про дострокове закінчення закритого (приватного) розміщення закритого (приватного) розміщення акцій; затвердження результатів закритого (приватного) розміщення акцій та звіту про результати закритого (приватного) розміщення акцій.

Додаткова інформація:

1. Мотиви збільшення статутного капіталу: підвищення фінансової стабільності і отримання додаткових ресурсів для виконання статутних завдань банку.

2. Спосіб збільшення статутного капіталу: збільшення статутного капіталу банку здійснюватиметься шляхом додаткового випуску простих іменних акцій існуючої номінальної вартості. Форма випуску документарна.

3. Розмір збільшення статутного капіталу 10 000 000 (Десять мільйонів) гривень.

4. Проект змін до Статуту банку, пов'язаних зі збільшенням статутного капіталу:

"Пункт 1 статті 5 Статуту Банку викласти в такій редакції:

1. Статутний капітал Банку становить 38 085 000 (Тридцять вісім мільйонів вісімдесят п'ять тисяч) гривень, який створено за рахунок випуску простих іменних акцій Банку номінальною вартістю 250 (Двісті п'ятдесят) гривень кожна в кількості 152 340 (Сто п'ятдесят дві тисячі триста сорок) штук."

5. Дані про кількість акцій, що випускаються додатково, та їх загальну вартість: 40 000 (Сорок тисяч) простих іменних акцій номінальною вартістю 250 грн. кожна. Загальна вартість акцій додаткового випуску 10 000 000 (Десять мільйонів) грн.

6. Права акціонерів при додатковому випуску акцій: акціонери банку мають переважне право на придбання акцій додаткового випуску.

7. Додатковий випуск акцій АКБ "Національний кредит" планується здійснити з 2 по 27 червня 2008 року.

8. При збільшенні статутного капіталу акціонери збитків не несуть.

ОСНОВНІ ПОКАЗНИКИ
фінансово-господарської діяльності
АКБ "Національний кредит" (тис.грн.)

Найменування показника	**За станом на 01.01.2008р.**	**За станом на 01.01.2007р.**
Усього активів	632 244	417 185
Основні засоби	13 363	10 236
Довгострокові фінансові інвестиції	-	-
Запаси	273	229
Сумарна дебіторська заборгованість	191	554
Грошові кошти та їх еквіваленти	29 181	30 704
Нерозподілений прибуток	-	-
Власний капітал	66 190	60 125
Статутний капітал	28 085	28 085
Довгострокові зобов'язання	364 788	192 014
Поточні зобов'язання	190 391	137 810
Чистий прибуток (збиток)	6 086	1 548
Середньорічна кількість акцій (шт.)	112340	112 340
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)	782	1 070
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	196	267
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	792	785

Реєстрація акціонерів та їх представників буде проводитись з 10:00 до 11:00 за місцем проведення загальних зборів акціонерів.

Для участі у зборах акціонерам необхідно мати при собі документ, що посвідчує особу, представникам акціонерів - довіреність, оформлену відповідно до вимог чинного законодавства, та документ, що посвідчує особу.

Телефон: 8 044 486 16 70
Факс: 8 044 482 38 48

Правління АКБ "Національний кредит"

До уваги акціонерів Закритого акціонерного товариства «Енергетичний Альянс»

В. о. директора ЗАТ «Енергетичний Альянс» повідомляє про проведення чергових загальних зборів акціонерів, що відбудуться 22 квітня 2008 року об 11-00 за адресою: м. Київ, вул. Новозабарська, 2/6.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Звіт В. о. директора Товариства за 2007 рік.
2. Затвердження висновків Ревізійної комісії за 2007 рік.
3. Затвердження звіту зовнішнього аудиту за 2007 рік.
4. Затвердження річних фінансових результатів діяльності Товариства за 2007 рік.
5. Призначення Директора Товариства.
6. Розподіл чистого прибутку Товариства за 2007 рік.
7. Прийняття рішення щодо внесення змін до Статуту Товариства у зв'язку з викупом Товариством у 2007 році власних акцій.

В. о. директора Товариства.
Контактний телефон: (044) 501-9060.

Господарським судом Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) постановою від 08.01.08 р. по справі № 5/20-08 визнано банкрутом суб'єкта підприємницької діяльності Григоряна Владислава Германовича (м. Вінниця, вул. Свердлова, 135, кв. 50, код 2416815113).

Ліквідатором по справі призначено ДПІ у м. Вінниці (м. Вінниця, вул. 30-річчя Перемоги, 21, тел. 46-04-04, 46-49-56).

Господарським судом Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) постановою від 15.01.08 р. по справі № 5/29-08 визнано банкрутом суб'єкта підприємницької діяльності Щербацьку Діну Петрівну (м. Вінниця, вул. Блюхера, 294-А, код 3195107288).

Ліквідатором по справі призначено ДПІ у м. Вінниці (м. Вінниця, вул. 30-річчя Перемоги, 21, тел. 46-04-04, 46-49-56).

«АКІБ «УкрСиббанк»

оголошує про відкриття конкурсу з вибору компанії-провайдера послуг таксі. За тендерною документацією звертатися за телефоном 537-49-06 та електронною поштою elena. ivanchenko@ukrsibbank. com. Контактна особа — **Іванченко Олена. Конкурс проводиться до 14 березня 2008 року включно.**

«АКІБ «УкрСиббанк»

оголошує про відкриття конкурсу з вибору постачальника господарчих товарів, канцелярських товарів, паперу та касових витратних матеріалів. За тендерною документацією звертатися за телефоном 537-49-06 та електронною поштою lesya. zhezhelenko@ukrsibbank. com. Контактна особа **— Жежеленко Леся. Конкурс проводиться до 07 березня 2008 року включно.**

Господарським судом Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) постановою від 15.01.08 р. по справі №5/46-0 визнано банкрутом суб'єкта підприємницької діяльності Смея Олександра Івановича (м. Вінниця, просп. Юності, 34, кв. 18, код 2800121390).

Ліквідатором по справі призначено - ДПІ у м. Вінниці (м. Вінниця, вул. 30-річчя Перемоги, 21, тел.: 46-04-04, 46-49-56).

Господарським судом Львівської області (79014, вул. Личаківська, 128, м. Львів) постановою від 27.09.2007 р. у справі №4/189 визнано банкрутом Сільськогосподарське ТзОВ «Дністрянка», юридична (поштова) адреса: 81442, с. Чайковичі, Самбірський район, Львівська область, ЄДРПОУ 230793689, рахунок №26000301448 у Самбірському відділенні Ощадного банку №6310, МФО 385253.

Відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Дуплику Павла Георгійовича, ліцензія серії АБ №216942 від 28.04.2005 р., який проживає: 82100, вул. Котляревського, 55, м. Дрогобич, Львівська область.

Печатки, штампи, свідоцтво про державну реєстрацію, статутні документи підприємства вважати недійсними.

Відкрите акціонерне товариство «Енергопостачальна компанія «Житомиробленерго», ідентифікаційний код 22048622, 10014, м. Житомир, вул. Пушкінська, 32/8.

Оголошення про проведення тендеру щодо закупівлі ізольованого проводу марки AsXSn було опубліковане в газеті «Голос України» від 05 лютого 2008 року № 22 (4212).

Вартість договору (з урахуванням ПДВ) про закупівлю становитиме 1000000 (один мільйон) грн. 00 коп.

Переможцем визнано дочірнє підприємство «Комплектенерго», ідентифікаційний код 31515435, 01033, м. Київ, вул. Жилянська, 43а, телефон (044) 495-23-79.

Закрите акціонерне товариство «Анна»

повідомляє про проведення чергових загальних зборів акціонерів ЗАТ «Анна», яке відбудеться 25 квітня 2008 р. о 13:00 за адресою: АР Крим, м. Керч, вул. Маршала Єрьоменко, буд. 30, 3-й поверх Керченської швейної фабрики.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Затвердження результатів діяльності ЗАТ «Анна» за 2007 рік.
2. Затвердження програми розвитку ЗАТ «Анна» на 2008-2009 роки.

Реєстрація учасників загальних зборів: 25 квітня 2008 р. з 11:00 год. до 12:45 год.

Для реєстрації необхідно мати документ, що засвідчує особу (паспорт). У випадку неможливості прийняти участь у зборах, акціонери можуть передати свої права іншим особам, оформивши довіреність в відділі кадрів ЗАТ «Анна».

Телефони для довідок: (06561) 2-04-64, 2-83-24.

Основні показники фінансово-господарської діяльності підприємства (тис. грн.)*

№ п/п	Найменування показника	Період	
	Закрите акціонерне товариство «Анна»	**звітний 2007 р.**	**попередній 2006 р.**
1.	Усього активів	2081,1	2801,7
2.	Основні засоби	1558	1646,2
3.	Довгострокові фінансові інвестиції	14	14
4.	Запаси	196,1	402,6
5.	Сумарна дебіторська заборгованість	306,8	341,2
6.	Грошові кошти та їх еквіваленти	5,4	10,3
7.	Нерозподілений прибуток	-2437,3	-2011,6
8.	Власний капітал	3259	3582,3
9.	Статутний капітал	40	40
10.	Довгострокові зобов'язання	-	-
11.	Поточні зобов'язання	1219,4	1191
12.	Чистий прибуток (збиток)	-399	-267,5
13.	Середньорічна кількість акцій (шт.)	40000	40000
14.	Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду	-	-
15	Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	-	-
16.	Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	5	5

**Рекомендована форма Додаток до рішення Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку 26.05.2006 р. №324.*

Постановою господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 21.02.2008 р. по справі № 19/19-08 товариство з обмеженою відповідальністю «СВТ «Лідер» (м. Харків, пр. Московський, 202, код ЄДРПОУ 32565183) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Івлєву Наталію Андріївну; ліц. АБ № 116289 від 02.02.05 р., 61189, м. Харків, вул. С. Тархова, 5, кв. 9; тел. 8 (067) 902-72-57.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Джі Пі» (код 33308494) повідомляє про ліквідацію підприємства за рішенням власника. Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення за адресою: 04119, м. Київ, вул. Мельникова, 12.

Голова ліквідаційної комісії Рудницький Віктор Леонідович.

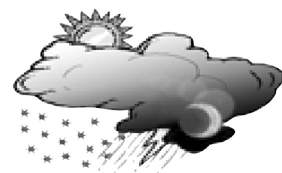
Господарським судом Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) постановою від 15.01.08 р. по справі № 5/93-08 визнано банкрутом суб'єкта підприємницької діяльності Аронюк Юлію Сергіївну (м. Вінниця, вул. Медведєва, 17, код 3090912363).

Ліквідатором по справі призначено ДПІ у м. Вінниці (м. Вінниця, вул. 30-річчя Перемоги, 21, тел. 46-04-04, 46-49-56).

Господарським судом Харківської обл. (61022 м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) по справі № Б-31/27-06 від 10.05.2006 р. Радгоспробкооп ім. Чапаєва Харківської райспоживспілки (код ЄДРПОУ 01768499, Харківська обл., Харківський район, с. Рогань, пров. Кооперативний, 1) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Корольова С. П. (ліц. АБ № 116274 від 09.02.2005 р.). Претензії приймаються протягом місяця за адресою: 61002, м. Харків, вул. Петровського, 6/8, кв. 15. Тел.8-050-327-12-55.

Постановою Господарського суду Київської області від 27.02.2008 р. по справі № 244/11б-06 ТОВ «Агрофірма Шандра» (08823, Київська область, Миронівський район, с. Шандра, вул. Комсомольська, 1, код ЄДРПОУ 03756023) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Седлецького Олександра Валентиновича (04107, м. Київ, а/с 34; ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства АВ № 347119 від 26.07.2007 р.).

8 березня в Україні хмарно, невеликі опади у вигляді дощу, в північній половині місцями з мокрим снігом. Температура вночі від 4° морозу до 2° тепла, вдень 2—8° тепла, у південній частині вночі 0—6° тепла, вдень 5—11° тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 7 БЕРЕЗНЯ

❑ **1573.** У Львові засновано першу в Україні друкарню: Іван Федоров розпочав друк "Апостола". ❑ **1878.** Народився російський живописець Борис Кустодієв. ❑ **1883.** Заснування заповідника "Асканія-Нова". ❑ **1921.** Декрет Раднаркому УРСР про організацію робітничих факультетів (робітфаків) — загальноосвітніх навчальних закладів для дорослих для підготовки до вступу у вузи. ❑ **1967.** В СРСР прийнято постанову про перехід на п'ятиденний робочий тиждень з двома вихідними. ❑ **1983.** Помер літературознавець та письменник-гуморист Юрій Івакін. ❑ **1992.** Зіграно перші матчі першого футбольного чемпіонату незалежної України.

Власники паїв рахують копійки, приїжджі магнати — мільйони

САМОВРЯДУВАННЯ

Тернопільська обласна організація «Спілка власників землі» — об'єднання громадське, тож реальних важелів впливу на земельні відносини не має, але недарма кажуть, що інколи порада ліпша за гроші. Тут завжди можна розраховувати на кваліфіковану консультацію фахівців, хоча її керівництво — голова Лариса Римар та її заступник Богдан Кондра — не є професійними юристами. Але за роки роботи (спілка заснована у 2000 році) вони пізнали всі тонкощі земельних відносин в Україні не гірше, ніж дипломовані фахівці.

Якось Богдану Григоровичу доводилося відстоювати в суді права своїх родичів на земельну ділянку — справу виграли. З того часу він, інженер за фахом, перекваліфікувався в «земельника» і напрацював добру репутацію. Як і «Спілка власників землі» загалом.

Мені якраз довелося бути в спілці, коли сюди завітала делегація із села Сільця Підгаєцького району. Громада їх послала порадитись, як не дати розікрасти до кінця майно колишньої селянської спілки «Сільцівська». Розпаювання відбувалося обманним шляхом, директор спілки не включив до фонду приблизно десяту частину майна, а тепер, щоб затерти сліди, взявся скуповувати в людей їхні частки. Селяни обрали комісію, яка відстоювала б їхні права. Щоправда, не затвердили її склад на загальних зборах пайовиків. Бо колишній директор противиться скликанню зборів, тож усе доведеться починати спочатку. Через закон у нас легко переступають лише можновладці, а простій людині доводиться дотримуватися його букви.

З якими лише задавненими справами не приходять сюди люди. Два управління Тернопільської міської ради приймають протилежні за змістом рішення стосовно однієї й тієї ж справи. Земельна ділянка для обслуговування житлового будинку в повному обсязі передається одному із співвласників. Решта людей позбавляється законних прав в результаті застосування «тіньових» схем приватизації. Порушуються терміни виготовлення державних актів на право власності на землю або їх взагалі не дають, беруть завищену плату за їх оформлення, в чиновницьких кабінетах губляться документи...

Та найбільше «проколюються» селяни під час укладання договорів про оренду земельних паїв. Рідко хто читає ці документи. Діють за принципом: «Уклала Ганя (Маруся, Катя тощо), то і я підпишу». Середня орендна плата за пай в області — 300—400 гривень. Дехто «підмахнув» договір на п'ятнадцять років. Увесь цей час плата за оренду становить лише 1,5 відсотка, може зрости хіба що наприкінці дії терміну договору — аж до двох відсотків. Враховуючи темпи інфляції, копійки. Нині пішла хвиля переоформлення договорів. Крім того, що їх пропонують укласти не менше як на п'ятнадцять років, орендар ще й обумовлює своє право першочерговості на викуп землі, якщо розпочнеться її продаж, право передачі її в суборенду. Не дозволяється селянам і в односторонньому порядку розривати договори. Розробляють ці документи ті, хто бере землю в оренду, тож не дивно, що вони диктують кабальні для власників паїв умови.

— Ми розробили типовий договір оренди землі й будемо пропонувати його для укладання, — каже Лариса Іванівна. — Він увійшов до підготовленого спілкою посібника для сільських голів. Завдяки тісній співпраці з центром підвищення кваліфікації працівників органів виконавчої влади і місцевого самоврядування маємо змогу читати там лекції, анонсувати свої напрацювання. Але є питання, які вимагають удосконалення законодавства щодо і використання земель сільськогосподарського призначення, і державної та комунальної власності. Вони відверто розбазарюються.

Не можна довго стояти на місці, стверджує Лариса Римар. Треба створювати електронну систему кадастру. Бо в країні йде цілеспрямована кампанія щодо концентрації землі в руках окремих людей. Це яскраво видно на прикладі Тернопільської області, де такі процеси фактично на завершенні. Причому нові землевласники в основному із столиці.

Прийом відвідувачів ведуть Лариса Римар і Богдан Кондра.

«Спілка власників землі» наполягає: орендна плата за пай має бути як мінімум на рівні п'яти відсотків. Це дало б змогу не лише поліпшити життя селян, а й збільшити відрахування до місцевих бюджетів, покращити інфраструктуру, благоустрій сіл.

Чимало спірних питань (як-то спори за межу), на думку Лариси Іванівни, можна вирішити ще до суду. Тому й пропонує створити при органах місцевого самоврядування дорадчі громадські структури, щось на зразок третейських судів. Громаді краще відомі нюанси справи, ніж чиновникові.

У самої «Спілки власників землі» відносини з владою також не безхмарні. Громадську організацію, так би мовити, не бачать упритул, не залучають до розробки важливих документів, її ініціативи ігнорують.

— Нам часто дорікають, що ми грантоїди, — каже Лариса Іванівна. — Так, ми тісно співпрацюємо з посольствами і урядами багатьох країн, виграємо гранти. Але нині ніхто просто так коштів не дає, а кожну копійку треба відзвітувати, показати реальну роботу. Якби громада, котра утримує чиновників, створила такий контроль за їхньою діяльністю, повірте, ми одразу відчули б результат.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.
Фото автора.

Потрібен не тільки здоровий глузд

СИТУАЦІЯ

Прес-служба «Укртатнафти» поширила в ЗМІ інформацію: уперше в Україну імпортовано 80 тисяч тонн іранської нафти. Виконавчий директор консалтингової компанії UPECO Сергій Куюн озвучив це останньої декади лютого нинішнього року.

Це перші поставки іранської нафти в Україну за всю історію. І взагалі, відтепер, за його словами, Кременчуцькому НПЗ жити й радіти, оскільки він довів, що цілком може обходитися й без татарської нафти. Хоча водночас іранську нафту, за інформацією глави торговельного представництва Республіки Татарстан в Україні Ростислава Вахітова, почали доставляти танкерами, перевалювати в Одесі й транспортувати в залізничних цистернах до Кременчука ще в грудні минулого року. Якщо це справді так, то чому притримали інформацію? Я звичайно не експерт, але, напевно, є різниця між вартістю татарської нафті, що тече до нас по трубах, тобто напряму, та іранської? Як думає пан Вахітов, альтернативу татарській нафті знайти буде дуже й дуже складно. Інші нафтопереробні заводи взагалі стоять: одні чекають сировини, інші — модернізації. На згаданій прес-конференції «Укртатнафти» в УНІАН її організатори повідомили, що підприємство було змушене імпортувати сировину у зв'язку з припиненням поставок російської нафти. А от про те, чому Татарстан припинив свої поставки — жодного слова. Як, втім, і про те, що в жовтні минулого року змінилося правління на нафтопереробному заводі й контроль над акціями підприємства. А також хоча б мимохідь про те, як саме воно змінилося.

На нещодавній прес-конференції пан Вахітов розповів журналістам, які події, на його погляд, розгортаються у відносинах татарських і українських акціонерів «Укртатнафти». І про те, що ці взаємини із цивілізованих і правових поступово, але впевнено, переходять у розряд політичних. Перш ніж розповісти про конфлікт, варто хоча б трохи згадати історію заснування «Укртатнафти». Отже, в 1994 році президент України Леонід Кучма був украй здивований і стурбований тим, що Кременчуцький нафтопереробний завод простоює через брак сировини. Енергетики запропонували закачувати на НПЗ татарську нафту. Так почалася історія співробітництва України й Татарстану, спільним дітищем якого стала «Укртатнафта». За попередньою домовленістю, акції ВАТ розподілялися 50 на 50. Сьогодні, коли розгорівся скандал на україно-татарському рівні, експерти схильні вважати, що вісім років тому хтось із українських чиновників міг завбачливо «зарезервувати» активи для себе. Так, на всякий випадок. Однак не вийшло: акції перекупили татарські акціонери. І сьогодні, коли відбулося відчуження в них 18 відсотків акцій підприємства на користь НАК «Нафтогаз України», можна тільки здогадуватися, що чиїсь інтереси йшли врозріз із інтересами українських і вже точно татарських акціонерів «Укртатнафти».

А інтереси й тих, й інших, на мій погляд, були абсолютно прозорі: татари постачають сировину для українського підприємства. Завод забезпечує робочі місця тисячам кременчужан. А працююче підприємство і тоді, і тепер скоріше виняток із правил, ніж закономірність. Якщо подивитися на динаміку аналогічних нафтопереробних заводів, то Кременчук, по суті, єдиний діючий у списку НПЗ. За словами пана Вахітова, проекти й інвестиції під них, які раніше ініціював Татарстан, схоже, відкладені на невизначений час. І татарських колег можна зрозуміти. В такі нестабільні часи й політичну плутанину ніхто не ризикуватиме мільйонними інвестиціями. Якщо ж врахувати, що і обсяги, і транзит, і реальні споживачі російської нафти погоджуються практично в Кремлі, можна одержати вкрай несприятливі прогнози. Для України загалом, а не для групи посередників, звичайно. Ті, хто стояв біля джерел створення «Укртатнафти» з татарського боку, намагаються довести, що тільки прямі поставки й прозорі схеми вигідні обом сторонам.

Представники Татарстану, на диво, майже спокійно ставляться до того, що співробітництво не вдалося. А якщо так, міркують акціонери з татарської сторони, потрібно цивілізовано і по-доброму розійтися. Попередньо розв'язавши всі фінансові проблеми. А доки тривають переговори із взаємними претензіями, Росія відмовилася поставляти нафту на «Укртатнафту». Чи не ускладниться у зв'язку з цим ситуація в країні вже найближчим часом?

Глава представництва Республіки Татарстан Ростислав Вахітов заявив, що їхня сторона готова до мирних переговорів, за результатами яких вона зможе повернутися до пунктів первісного договору між Україною й Республікою Татарстан. Постачальник готовий не тільки доставляти найдешевшим способом (по трубах) необхідні обсяги сировини, а й вкласти більші кошти (близько півтора млрд. доларів) у реконструкцію Кременчуцького НПЗ, щоб глибину переробки нафти довести до світових стандартів. Можливе також поновлення домовленостей сторін у спільному експорті бензину, будівництві відповідної дорожньої інфраструктури з транспортування якісного палива в інші країни. Але для цього потрібен не тільки здоровий глузд, а й потужне політичне рішення.

Раїса НАУМЕНКО.

Наступний номер вийде 12 березня 2008 р.

Редактор номера Віктор НІКІПЄЛОВ.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

▸ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
▸ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
▸ Рукописи не повертаємо.
▸ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
▸ При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.
Ⓡ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.
Передплатна ціна на 2008 рік: для фізичних осіб — 5,00 грн. та 3,00 грн., для підприємств і організацій — 15,00 грн на місяць.
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.
ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.
Зам. 591
ТОВ «Преслайн» м. Харків, вул. Північна, 12.
Зам. 9-1-258
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій
При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

